η ΦΩΝΗ του ΛΑΟΥ

αγωνιστικη εθνικοσοσιαλιστικη επιθεωρησις

ΤΕΥΧΟΣ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1982 ΔΡΧ. 20

Ἑβραϊκή ἐπίθεσις κατα της G.R.E.C.E.

Ι. ΕΒΟΛΑ: Ἡ παθολογική κατάστασις τῆς συγχρόνου Εὐρώπης

Κοινωνική καί οἰκονομική ἀνισότητα

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΗΣ ΓΙΑΛΤΑΣ

Η ΓΛΩΣΣΑ

Ἕνα χρόνιο πρόβλημα τοῦ Νεοελληνικοῦ Κράτους, πού ἐπιτηδευμένα ἤ ἀκούσια ἔγινε πολλές φορές αἰτία διχασμοῦ τοῦ λαοῦ, εἶναι ἡ γλῶσσα.

Καί δέν εἶναι οἱ αἰῶνες τουρκικῆς σκλαβιᾶς, οὔτε τά χρόνια ἄλλης ξένης ἐξαρτήσεως, οὔτε ἡ δυτική πολιτιστική ἐπιρροή πού διαιωνίζουν τό πρόβλημα. Τό πρόσφορο (λόγω πολιτιστικῆς ἀνωριμότητος),μετά τήν ἐπανάστασι ἔδαφος, ἔδωσε τήν εὐκαιρία σέ ξένους καί ἐντόπιους ἀνθελληνικούς κύκλους, νά τροφοδοτήσουν μέ τό δηλητήριο τοῦ διχασμοῦ αὐτήν ἐδῶ τή χώρα. Ἔγινε τροφή γιά πολιτική προπαγάνδα ἀπό κόμματα καί πολιτικές τάσεις˙ καί τίς τελευταῖες δεκαετίες, μία ἀπό τίς θεμελιώδεις ...διαφορές (;) μεταξύ δεξιᾶς καί ἀριστερᾶς.

Καί οἱ κυβερνήσεις ἀλλάζουν. Καί μαζί ἀλλάζει καί ἡ γλῶσσα˙ἀπό τή δημοτική στήν καθαρεύουσα καί ἀπό τήν καθαρεύουσα στή δημοτική. Ὀδυνηρά ἐπακόλουθα, ἡ ταλαιπωρία τοῦ λαοῦ (καί κυρίως τῶν ἀσχολουμένων μέ τά γράμματα) καί -τό κυριώτερο- ἡ τροχοπέδησι τῆς πνευματικῆς ἐξελίξεως.

Εἶναι σίγουρο ὅτι χωρίς τούς διαπληκτισμούς τοῦ αἰῶνα μας, τά χρόνια πού πέρασαν θά ἦταν ἀρκετά γιά τήν ἐξελικτική δημιουργία ἑνός συγκεκριμένου τύπου τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας. Κι αὐτό, ἄν ἀναλογισθῆ κανείς ὅτι σέ ἴσο χρονικό διάστημα(ἀπό τήν ἐπανάστασι τοῦ 1821) τό τεράστιο χάσμα μεταξύ τῆς δημώδους καί τῆς ἀρχαΐζουσας ἔφτασε στίς συζητήσιμες διαφορές τῆς δημοτικῆς καί τῆς καθαρεύουσας.

Ἡ δική μας λύσι, μιά ἀκόμη προσπάθεια γιά συμβολή στήν ἐθνική ἑνότητα, εἶναι ἴσως περισσότερο ἐπιστημονική ἀπό κάθε ἄλλη θεώρησι περί τῆς Γλώσσας.

Θεωροῦμε τήν Ἑλληνική Γλῶσσα ὡς μία καί ἑνιαία γλῶσσα˙ τήν δέ σήμερα καθομιλουμένη, ὡς ἀπ' εὐθείας ἐξέλιξι τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσας..

Διακρίνονται βέβαια οἱ διάφοροι γλωσσικοί τύποι, πού εἶναι ὅμως τεχνητά κατασκευάσματα, προϊόντα -κατά παραγγελίαν- συγχρόνων ἤ παλαιοτέρων "διανοουμενίστικων" κύκλων. Ἐφαρμόζοντες κανονιστική καί ρυθμιστική ἀνάλυσι(δέν περιγράφουν συστηματικά καί -πολύ περισσότερο- δέν ἑρμηνεύουν τούς γραμματικούς καί γλωσσολογικούς τύπους, ἀλλά τούς ρυθμίζουν, βάσει κανόνων πού ἐκ τῶν προτέρων θέτουν),ἀπέχουν πολύ ἀπό τήν καθομιλουμένη γλῶσσα.

Στό περιοδικό, στήν προσπάθειά μας νά παρουσιάσουμε μία ὅσο τό δυνατόν περισσότερο ὁμοιογενῆ καί περισσότερο καλαίσθητη μορφή, χρησιμοποιοῦμε τήν κοινή νεοελληνική γλῶσσα, στήν ὁποία γράφονται τά διάφορα ἄρθρα.

Πέραν αὐτοῦ ὅμως, θεωροῦμε ὁποιαδήποτε ἀπό τίς ἀνωτέρω ἐκφράσεις σάν τμήματα τῆς ἐθνικῆς μας γλώσσας καί δέν κρίνουμε ἤ κατακρίνουμε ἤ ἀπορρίπτουμε συγγράματα, ἰδέες, ἀνθρώπους μέ βάσι τήν ἀνωτέρωδιάκρισι καί ὡς ἐκ τούτου εἶναι δυνατόν ἀρθρογράφοι μας νά ἐκφράζονται καθ' ὁποιονδήποτε τρόπο.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Μηνιαῖο περιοδικό "ἡ ΦΩΝΗ τοῦ ΛΑΟΥ"
Συντάσσεται ὑπό ἐπιτροπῆς
Ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Βασίλειος Χρήστου
Φιλικῆς Ἑταιρείας 25
Θεσσαλονίκη
Τιμή τεύχους δρχ. 20
Συνδρομή ἐσωτερικοῦ δρχ, 400

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ;
ΠΟΙΟΙ ΤΟΥΣ ΚΑΛΥΠΤΟΥΝ;
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ;

Τόν Σεπτέμβριο του 198Ι άπογευματινή έφημερίδα γνωστοῦ δημοσιογραφικοῦ τράστ τῆς Θεσσαλονίκης "άποκαλύπτει", σέ σειρά ἄρθρων τούς τρομοκράτες, τούς έμπρηστές, τούς δολιοφθορεῖς. Άποδεικτικά στοιχεῖα: έξώφυλλα περιοδικῶν, ποιήματα, ίδεολογικά κείμενα. "Ενοχοι: οἱ νέοι έθνικιστές τῆς "Ελεύθερης Σκέψεως". Θύμα: ὁ λαός γιά νά τά γράφουν οἱ έφημερίδες, γιά νά τά λέη ἡ τηλεόρασι, ἔτσι θά εἶναι.

Τόν Δεκέμβριο τοῦ 198Ι ὑπογράφεται διάταγμα μέ τό ὁποῖο άπονέμεται χάρι σέ τρεῖς άναρχικούς φυλακισμένους. Εἶχαν καταδικασθῆ γιά σύστασι τρομοκρατικῆς ὁμάδος, κατοχή έκρηκτικῶν, τρομοκρατικές ένέργειες.

Θεσσαλονίκη, νύχτα Ι3 πρός Ι4 Ίανουαρίου Ι982: οἱ βιτρίνες καί ἡ έπιγραφή τοῦ έθνικιστικοῦ βιβλιοπωλείου "Έλεύθερη Σκέψις", ἔπεσαν γιά πολλοστή φορά θύματα τῆς τρομοκρατίας.

Ένέργεια καθαρά πολιτική. Τό βιβλιοπωλεῖο εἶναι πολιτικό καί τό μόνο άντίθετο μέ τά έπικρατοῦντα σήμερα ρεύματα. Στό κέντρο τῆς Θεσσαλονίκης (ὅπου βρίσκεται) ὑπάρχουν χιλιάδες καταστήματα καί πολλά βιβλιοπωλεῖα. Εἶναι δύσκολο λοιπόν νά πιστέψουμε ὅτι στό ξέσπασμα αὐτό τῶν τρομοκρατῶν καί στίς έκσφενδονισμένες πέτρες βρέθηκαν τυχαῖα μπροστά οἱ συγκεκριμένες προθῆκες μέ τά συγκεκριμένα βιβλία.

Δέν ἦταν ἡ πρώτη φορά. Οὔτε νομίζουμε ἡ τελευταῖα. Καί κάθε φορά δημιουργοῦνται πολλά έρωτήματα, πού οἱ άπαντήσεις τους εἴτε άποσιωποῦνται εἴτε διαστρεβλώνονται άπό τόν κίτρινο τύπο:

-Ποιοί εἶναι οἱ δράστες καί ποιοί οἱ ἠθικοί αὐτουργοί;

-Ποιοί τούς καλύπτουν καί τούς βοηθοῦν;

-Ποιούς ὠφελοῦν τέτοιου εἴδους ένέργειες;

Τά μέσα ένημερώσεως κάνουν τό πᾶν γιά νά μήν μάθη ὁ λαός τήν άλήθεια.

Εἶναι ἄσκοπο νά άναζητήσουμε τούς δράστες τῶν ένεργειῶν αὐτῶν στή μιά ἤ τήν ἄλλη όργάνωσι άριστερῶν, ἤ στούς ποικιλώνυμους "άναρχοαυτόνομους". Τά πολλά κοινά σημεῖα τους καί μάλιστα περισσότερα στό θέμα τῆς άντιμετωπίσεώς μας άπό αὐτούς, ὑπερκαλύπτουν τίς διαφορές τους. "Οτι πρόκειται ὅμως γιά τρομοκρατική ὁμάδα πού άνήκει στόν εὐρύτερο αὐτό χῶρο, εἶναι βέβαιο. Εἶναι αὐτοί, θύματα καί θύτες στήν καπιταλιστική κοινωνία μας. Κατηγορητές καί συγχρόνως έκφραστές τοῦ άμερικάνικου τρόπου ζωῆς.

Γιατί ὅμως τό μένος καί ὁ φανατισμός τους νά κατευθύνονται πρός μία κίνησι, πού ἡ πολιτική τῆς δραστηριότητα σπάνια άσχολεῖται (ἴσως γιατί δέν τό θεωρεῖ ἄξιο λόγου) μέ τά ἄτομα αὐτά; Ποιό μπορεῖ νά εἶναι τό ὄφελος (πολιτικό ἤ ἄλλο) άπό τά σπασμένα τζάμια γιά μιά ἄγνωστη ὁμάδα, άγνώστων ἀτόμων καί ἄγνωστης (τουλάχιστον φαινομενικά) ίδεολογίας; ὁπωσδήποτε κανένα.

Αὐτοί πού πραγματικά ένοχλοῦνται άπό τήν δική μας πολιτική παρουσία, καλύπτουν ὅλο τό κοινοβουλευτικό καί έξωκοινοβουλευτικό πολιτικό φάσμα. Εἶναι τό σύνολο τοῦ πολιτικοῦ μας κατεστημένου καί εἶναι αὐτοί πού πιθανόν νά ὠφελοῦνται, (ἤ νομίζουν ὅτι ὠφελοῦνται) άπό τέτοιες ένέργειες. Συνειδητοποιημένοι ἤ άσυνειδητοποίητοι έκπρόσωποι τοῦ διεθνοῦς κατεστημένου καί τῶν δύο ἰμπεριαλισμῶν πράκτορες τῶν μονοπωλείων καί τοῦ Σιωνισμοῦ έκφραστές τῆς διεθνοῦς μασονίας, τοῦ διεθνισμοῦ,

→

Καταγγελία τῆς "ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΣΚΕΨΕΩΣ" πού ἐστάλη στόν ἡμερήσιο τύπο τῆς Ι4ης Ἰανουαρίου →

Βιβλιοπωλεῖο
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ
Φιλικῆς Ἑταιρείας 25
Θεσσαλονίκη

Κ Α Τ Α Γ Γ Ε Λ Ι Α

Τήν νύκτα τῆς Ι3ης Ἰανουαρίου, οἱ γνωστοί "ἄγνωστοι", καλοαναθρεμένα παιδιά τῆς Δημοκρατίας μας, ἔδρασαν καί πάλι. Μόνιμος πλέον στόχος τους, τό Ἐθνικιστικό Βιβλιοπωλεῖο "ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ, Φιλ. Ἑταιρείας 25, γιά τέταρτη φορά μέσα σέ μικρό χρονικό διάστημα.

Ἡ ὁμάδα τῶν καταστροφέων, ἑκατό μέτρα μακτιά ἀπό αὐτοκίνητο μέ ἀστυνομικούς πού φρουροῦσαν τό ...σοβιετικό βιβλιοπωλεῖο, προξένησε μεγάλες ζημιές στήν βιτρίνα, τήν φωτεινή ἐπιγραφή καί τά βιβλία τῆς προθήκης.

Κ α τ α γ γ έ λ ο υ μ ε:

-Τούς τρομοκράτες, ὄργανα τοῦ κατεστημένου, ἄβουλες ὁμάδες κρούσεως τῶν ντόπιων ἐκπροσώπων τοῦ διεθνισμοῦ.

-Τό ἐπίσημο κράτος πού καλλιεργεῖ καί ὑποθάλπει τέτοιες τάσεις· πού αναζητεῖ τούς ὑπαίτιους τῶν τρομοκρατικῶν ἐνεργειῶν στόν χῶρο τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικιστῶν.

-Τίς ἀστυνομικές ἀρχές, πού μέ τήν ἀμέλεια καί τήν ἐλαστικότητά τους, ἐνθαρρύνουν τά κοινωνικά αὐτά ἀποβράσματα γιά κάθε εἴδους τρομοκρατικές ἐνέργειες.

Ἐμᾶς τούς Ἕλληνες Ἐθνικιστές, δέν μᾶς τρομάζουν, οὔτε μᾶς πτοοῦν τέτοιου εἴδους ἐνέργειες. Ἀντίθετα, ἀντρώνουν τόν ἀγῶνα μας καί πεισματώνουν τήν θέλησί μας γιά τήν τελική Νίκη.

ΟΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ.

Ἐκδοτική Ὁμάδα
"Ἐλεύθερη Σκέψις"

τοῦ ἰσοπεδωτισμοῦ, τῆς παρακμῆς στόν τόπο μας.

Εἶναι οἱ δεξιοί, κεντρῶοι, κεντροαριστεροί καί παντός εἴδους δημοκράτες καί φιλελεύθεροι, πού φοβοῦνται πώς θά ἔρθη ὁ καιρός πού θά αἰσθανθοῦν τούς θώκους τους νά ὑποχωροῦν, τό ἔδαφος πάνω στό ὁποῖο πατοῦν -ὁ λαός- νά ταρακουνιέται κάτω ἀπό τά δικά μας ἐπαναστατικά κηρύγματα.

Εἶναι οἱ κομμουνιστές καί παντός εἴδους μαρξιστές, πού δίκαια, μᾶς βλέπουν σάν τούς μόνους πού μποροῦν νά ξεσκεπάσουν τήν προδοτική τους δράσι καί τούς μόνους πού μποροῦν νά σταθοῦν ἐμπόδιο στήν προσπάθειά τους γιά τήν διαδοχή τῆς παραπαίουσας καπιταλιστικῆς κοινωνίας.

Γιατί λοιπόν νά μήν εἶναι ὅλοι αὐτοί πού τούς καλύπτουν, τούς βοηθοῦν, τούς ὑποστηρίζουν;(Στήν Ἰταλία, γνωστός ἀνακριτής εἶχε τό θάρρος νά ἀποκαλύψη ὅτι τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ βοηθάει καί χρηματοδοτεῖ τίς "Ἐρυθρές Ταξιαρχίες").Εἶναι ἀνάγκη γι' αὐτούς νά ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού θά δροῦν (φαινομενικά ἀνεξάρτητοι) σύμφωνα μέ τό δικό τους συμφέρον· καί θά ἐκτελοῦν ἐνέργειες πού ἄν τίς ἔκαναν οἱ ἴδιοι θά ἐκτίθεντο παρουσιαζόμενοι ἀντίθετοι πρός τά "κατά τῆς βίας" κηρύγματά τους.

Ἔτσι βλέπουμε ἔνοχοι νά ἀθω- →

ώνονται, καταδικασμένοι νά ἀποφυλακίζονται γιά νά συνεχίσουν τό, κάθε ἄλλο παρά [illegible], ἔργο τους. Μία ὁλόκληρη μερίδα τοῦ τύπου (τή μεγαλύτερη) νά ξεσηκώνεται γιά νά περισώση τήν τιμή δύο καταζητουμένων ἀδελφῶν, κατηγορουμένων γιά ἐμπρησμούς καταστημάτων. Τόν πρόεδρο τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν - στέλεχος τοῦΠΑΣΟΚ (καί σήμερα ὑπουργό) νά τίς καλύπτει καί νά τίς κρύβη, τελικά, ἀπό ...τά νύχια τῆς ἀστυνομίας. Τήν ἴδια τήν ἀστυνομία νά κάνη τά στραβά μάτια καί νά ἀδρανῆ. Τίς δικαστικές ἀρχές νά εὐθυγραμμίζονται μέ τούς ὑπόλοιπους.

Ἕνα ὁλόκληρο κράτος - ἕνας ὁλόκληρος κόσμος ἐμφανίζονται ἀνίκανοι ἤ ἀδιάφοροι νά ἀντιμετωπίσουν μερικές ὀλιγομελεῖς σπεῖρες μηδενιστῶν ναρκομανῶν.

Ἀλλά τό θέμα εἶναι: θέλουν νά τίς ἀντιμετωπίσουν; Αὐτοί οἱ παράγοντεςτῆς δημόσιας ζωῆς, ἀρχηγοί κομμάτων, ὑπουργοί, βουλευτές, παράγοντες τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἀξιωματικοί τῆς ἀστυνομίας καί τοῦ στρατοῦ, δικαστικοί, καθηγητές καί ἐκπαιδευτικοί, δημοσιογράφοι καί ἐκδότες, ὄργανα τοῦ κατεστημένου, χάνουν ἄραγε ἤ κερδίζουν ἀπό τήν δράσι τῶν παραπάνω ὁμάδων;

Ἔχουν τήν δύναμι στά χέρια τους καί μᾶς εἶναι δύσκολο νά πιστέψουμε ὅτι χωρίς τήν ὑποστήριξί τους θά ὑπῆρχαν τέτοια φαινόμενα. Φαινόμενα - ἐγκλήματα γιά τά ὁποῖα ἔνοχοι εἶναι οἱ ἴδιοι: δημιουργοί καί δημιουργήματα, ὅλοι, τῶν κατεστημένων τῆς παρακμῆς· ἠθικοί αὐτουργοί τῆς κατάντιας τῆς νεολαίας. Μιᾶς νεολαίας, πού μεγαλωμένη σέ μιά κοινωνία ὅπου τό σύνολο σχεδόν τῆς πνευματικῆς "δημιουργίας" καί τῆς κουλτούρας καταναλίσκονται σέ κηρύγματά ὑπέρ τοῦ ἰσοπεδωτισμοῦ, τῆς δημοκρατίας, τῆς ἀγάπης, τῆς ἀδελφότητος, τῆς εἰρήνης καί σέ ἀντιφασιστική προπαγάνδα, εἶναι ἀδύνατο νά μήν βλέπη σάν μόνο ἐχθρό της τήν μοναδική ἀντικομφορμιστική τάσι τῆς ἐποχῆς μας.

Εἰδήσεις ... ... Σχόλια

ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 5/Ι/82

Στήν Δ. Γερμανία διενεργήθη ἀπό ἕνα Ἰνστιτοῦτο Γκάλλοπ γιά τήν ἀνάδειξι τοῦ πιό δημοφιλοῦς πολιτικοῦ προσώπου (ὑπουργοῦ) τῆς χώρας. Μεταξύ τῶν ὀνομάτων τῶν διαφόρων διασημοτήτων παρενεβλήθη καί τό ὄνομα ἑνός φανταστικοῦ προσώπου (Μέγιερς).

Ὁ φανταστικός ὑπουργός ἀνεδείχθη ἕκτος (6ος!) σέ σειρά, πιό δημοφιλής καί ἀπό ἀρκετούς σημαντικούς ὑπουργούς τῆς χώρας.

Ἄς θαυμάσουμε λοιπόν τό πολιτικό κριτήριο καί τό συναίσθημα εὐθύνης πού ὁδηγεῖ κάθε φορά στίς κάλπες νά καθορίσουν (!) τό μέλλον τοῦ Ἔθνους τους.

Καί ἄς θαυμάσουμε διπλᾶ τό πολιτικό αὐτό σύστημα πού ἐπιτρέφει τήν ἐθνωφελῆ αὐτή λειτουργία.

Ζήτω λοιπόν ἡ Δημοκρατία!

Η ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

Στόν δρόμο πού ἀκολούθησε ἡ Νέα Δημοκρατία καί πού διευρύνει τώρα τό ΠΑΣΟΚ, ἐντάσσεται ἡ δημοκρατικοποίησι τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, πρός ὅλες τίς κατευθύνσεις καί δι' ὅλων τῶν μέσων. Σ' αὐτήν τήν νοσηρή πραγματικότητα καί στήν πρόδοδόττης βασικό μέσον ἦταν καί εἶναι ἡ ..."Ἑλληνική" Τηλεόρασι. Ἰδίως τώρα μέ τήν "Ἀλλαγή" (ἐπιτάχυνσι τῆς ἴδιας πορείας), ἡ εἰσβολή τοῦ δυσώδους μιάσματος τῆς δημοκρατικῆς κουλτούρας καί πνεύματος, γιά ὅσους δέν κατώρθωσε ἡ Νέα Δημοκρατία νά καταστρέψη κάθε ἴχνους ὑγιοῦς αἰσθητηρίου, εἶναι προκλητική. Δύο τρεῖς ὧρες "Ἑλληνικῆς" Τηλεοράσεως κυριολεκτικά τυχαῖες, θά σχολιάσουμε ἐν ὀλίγοις.

Οἱ περιπέτειες τοῦ ...'Οδυσσεβάχ

'Ως γνωστόν, ἡ δουλικά ὑποκείμενη στήν ἐξουσία διεθνῶν σκοτεινῶν ρευμάτων καί ἐπιδιώξεων δημοκρατία, ξέκοψε κάθε δυνατότητα ἐπαφῆς τῶν 'Ελληνοπαίδων μέ τό 'Αρχαῖο 'Ελληνικό Πνεῦμα ὑπό τό καφροειδές πρόσχημα τῆς ....ἐσφαλμένης μεθόδου διδασκαλίας τους (καί δέν καταργοῦσαν ,τότε, ὅλα τά μαθήματα;). Πάντως γιά τούς ἀπογοητευμένους, φαίνεται ὅτι ἄδικα ἀπελπίζονται. "Ηδη, οἱ δημοκρατικές δυνάμεις τῆς χώρας, ἔχουν διοχετεύσει τό πνεῦμα καί τά μέσα τους πρός αὐτή τήν κατεύθυνσι γιά τήν πολιτιστική ἀναγέννησι τοῦ λαοῦ.

'Επί παραδείγματι, στά πολιτιστικά θέματα, μετά τίς βραδυνές εἰδήσεις τῆς ΕΡΤ παρουσιάσθηκε περιοδεύων παιδικός θίασος, πού ἐξυπηρετεῖ , ὅπως φυσικά δήλωσαν οἱ ἐκπρόσωποί του, τήν πολιτιστική μόρφωσι καί διαπαιδαγώγησι τῶν παιδιῶν τῆς ἐπαρχίας. Καί ἐπί αὐτοῦ, ἐκμηδενίστηκε, πραγματικά, κάθε τυχόν ἀμφιβολία μέ τήν ἐνδεικτική παρουσίασι μέρους παραστάσεως· συγκεκριμένα, ἡ 'Ελληνοπρεπέστατη αὐτή διαπαιδαγώγική πολιτιστική ἐξόρμησι, παρουσιάζει στά 'Ελληνόπουλα τίς περιπέτειες τοῦ ...'Οδυσσεβάχ. Δέν καταλάβατε; Μά δέν θυμᾶστε, αὐτοῦ πού περιπλανήθηκε τόσα χρόνια γιά νά γυρίση στήν πατρίδα του 'Ιθαγδάτη; Πάντως, ἐγώ τουλάχιστον, συνέλαβα τόν ἑαυτό μου σέ ἀπαράδεκτη χονδροειδῆ ἄγνοια βασικῶν πραγμάτων· συγκεκριμένα, ἄκουγα γιά πρώτη φορά ὀνόματα πόλεων πού πέρασε ὁ θρυλικός ...βεζύρης 'Οδυσσεβάχ. Πάντως, ἔμαθα μερικά ἀπ' τήν μέσω κουλτούρας ἐνημέρωσί μου(δυστυχῶς, τά περισσότερα στάθηκε ἀδύνατο νά τά συγκρατήσω). 'Ο 'Οδυσσεύς -συγγνώμην, μπερδεύτηκα- ὁ 'Οδυσσεβάχ, πέρασε κι ἀπ' τήν 'Ισαράχ, ἀπ' τό Κιραζάρ, τήν ...Βαγδάτη καί συνάντησε τούς Κυκλωποδρακογλοκικιλάριζους.

Θά ἤθελα πολύ, καθώς κάθε ἀγράμματος ἀλλ' ὑπερήφανος Νεοέλληνας, νά ἐνημερωθῶ πλήρως βλέποντας ὅλη τήν 'Ομηρική, οντως, περιπέτεια τοῦ 'Οδυσσέως. Τί κρῖμα πού δέν εἴμαστε παιδιά γιά νά μορφωθοῦμε κι ἐμεῖς γιά τόν "Ελληνα βεζύρη 'Οδυσσεβάχ. "Αχ. Κατακαϋμένο 'Ελλαδιστάν.

Πολύπλευρη ἐνημέρωσι

'Επίσης ἡ τηλεόρασι ἐνισχύει τό ἡρωικό φρόνημα τῶν 'Ελλήνων παρουσιάζοντας ὄχι μόνο θέματα 'Αρχαῖα 'Ελληνικά ἀλλά καί ...κλεφταρματολικούς ἀγῶνες. Τουλάχιστον αὐτό ἰσχυρίστηκε ὁ κριτικός πού προλόγισε στήν τηλεοπτική παρουσίασι τῆς "μεγαλειώδους δημιουργίας" τοῦ Σ. Μ. Αϊζενστάιν (τό ὄνομα δέν φαίνεται καί τόσο Ρωσικό.) "Θωρηκτό Ποτέμκιν", παρομοιάζοντας αὐτή τήν ἐξύμνησι τῆς "'Οχτωβριανῆς 'Επανάστασης" μέ τά δημοτικά τραγούδια πού ἐξυμνοῦν κλέφτες καί ἀρματωλούς. "Ετσι, λοιπόν , κι ἡ ΕΡΤ, ἀποφάσισε ἀντί νά μᾶς δείχνη δημοτικά τραγούδια, νά μᾶς δείχνη παρόμοιους (κατά τίς ἐκφράσεις τοῦ ἰδιου κριτικοῦ) "ὕμνους πρός τήν ἐλευθερία" καί "μαζικούς ἐπαναστατικούς ἀγῶνες". 'Επί τῆ εὐκαιρία, τό ἔργο αὐτό εἶναι τέλεια μελετημένο προπαγανδιστικά, μέ διάχυτο κομπλεξισμό τῶν (ὄχι μόνο οἰκονομικά) κατωτέρων καί ταξικό μίσος καί ἐκπληκτικά ἀπλοϊκή παρουσίασι· χαρακτηριστικό παράδειγμα αὐτῆς τῆς ἀπλοϊκότητος, εἶναι τό ἑξῆς: Σέ μιά στιγμή τῆς ἐξεγέρσεως στήν 'Οδησσό, κάποιος φωνάζει, ἁπλᾶ, στόν χῶρο ὅπου οἱ ἐξεγέρσεις ἔχουν ἐπικρατήσει: "Κάτω οἱ 'Εβραῖοι" (γιά μερικούς πού ἀγνοοῦν τήν ἀπροκάλυπτη πρωτοκαθεδρία τῶν 'Εβραίων στήν... ἐπανάστασι τοῦ προλεταριάτου τελείως ἀνεξήγητα)· ὁπότε, στρέφει κατ' ἐπάνω του τό ἀναβράζον πλῆθος, πρῶτα τό βλέμμα, ἀμέσως μετά τήν δύναμί του, αὐθορμήτως καί ὁμοθυμαδόν.

"Ολοι πρέπει νά περιμένουν ἤδη τί ἄλλο θά μᾶς φορέσουν μελλοντικά· ὅλα δείχνουν ὅτι κανείς φραγμός δέν ὑπάρχει σ' αὐτούς πού, δημοκρατικότατα διευθύνουν καί προγραμματίζουν τήν ζωή τοῦ 'Ελληνισμοῦ. 'Από ποῦ μᾶς ἦρθαν ἄραγε; Καιρός ν' ἀναζωσθοῦμε· μᾶς παραπῆρε ὁ λήθαργος.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Τοῦ Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Οἱ τελευταῖες μέρες τοῦ 1981 σημαδεύτηκαν ἀπό τήν δραματική τροπή τῶν ἐξελίξεων στήν Πολωνία. Ἡ κυβέρνησι, ἤ καλύτερα ἡ ἄρχουσα τάξι τῆς Πολωνίας, δηλαδή ἡ κομματική ὀλιγαρχία καί ὁ στρατός μετά ἀπό ρωσικό τελεσίγραφο ἀποφάσισαν νά ἀνακόψουν τήν ἐξέλιξι πού εἶχε ἀρχίσει τόν Αὔγουστο τοῦ 1980 μέ τίς ἀπεργίες τοῦ Γκντάνσκ. Ἔτσι στίς 13 Δεκεμβρίου ἐπενέβη ὁ στρατός γιά νά ἐπιβάλη τήν "τάξι" καί τήν σιωπή. Οἱ μετριοπαθέστεροι ὑπολογισμοί μιλοῦν γιά 80.000 συλλήψεις καί ἀκαθόριστο ἀριθμό νεκρῶν. Οἱ ἐπικοινωνίες διακόπηκαν, τά ἐργοστάσια πού ἀπεργοῦσαν κατελήφθησαν ἐξ ἐφόδου.

Εἶναι ἀκόμη πολύ νωρίς γιά νά προβλέψουμε τίς μελλοντικές ἐξελίξεις. Μποροῦμε ὅμως νά τοποθετήσουμε τά γεγονότα. Μιά ἱστορική ἀναδρομή θά μποροῦσε βέβαια νά ἀρχίση ἀπό πολύ πίσω, ἀπό τήν ἐποχή πού η Πολωνία ἄρχισε νά περιβάλλεται ἀπό κράτη ἰσχυρότερά της. Τό ὀρόσημο ὅμως πού σφραγίζει τήν σημερινή μοῖρα της εἶναι ἡ συνδιάσκεψι τῆς Γιάλτας. Ἐκεῖ μιά Ἀμερική πού εἶχε τεράστια δύναμι, ἀλλά ἡγεσία πού τήν χαρακτήριζε ἡ ἀφέλεια, ἡ ἔλλειψι θελήσεως, ἀκόμη καί ἡ ἐνσυνείδητη προδοσία, παρέδωσε στόν σοβιετικό ἐπεκτατισμό τό ἕνα τρίτο τῆς Εὐρώπης. Γιά τήν Πολωνία αὐτό ἦταν ἰδιαίτερα σκληρό, γιατί ἡ χώρα αὐτή εἶχε πολεμήσει ἡρωικά στόν πόλεμο καί οἱ ὀργανώσεις τῆς ἀντιστάσεώς της ἦταν ἐξ ὁλοκλήρου ἀντικομμουνιστικές.

Τό καθεστώς πού ἐπεβλήθη ἀπό τά σοβιετικά στρατεύματα χαρακτηριζόταν ἀπό τίς γνωστές ἀδυναμίες: Ἕνας ἄκαμπτος συγκεντρωτισμός πού ἐξυπηρετοῦνταν ἀπό μιά δυσκίνητη καί ὀγκώδη γραφειοκρατία, ἔλλειψι κινήτρων, χαμηλή παραγωγικότητα καί στή βιομηχανία καί στή γεωργία. Ἡ χώρα ἔχει τεράστιες πεδιάδες ἀλλά καί ἔλλειψι τροφίμων καί καταχρεώνεται στό ἐξωτερικό γιά νά χρηματοδοτηθοῦν αἰσιόδοξα προγράμματα, πού δέν ἀποδίδουν τά ἀναμενόμενα.

Ἡ μεγαλύτερη ἀποτυχία ἦταν ὅτι τό καθεστώς ἀπέτυχε νά κατακτήση τήν ψυχή τοῦ Πολωνικοῦ Ἔθνους. Ὁ ἐθνικισμός καί ὁ καθολικισμός παρέμειναν ἡ ἰδεολογία του. Ἐκτός τούτου, οἱ κομμουνιστές πού ἔμειναν μιά ἀσήμαντη μειοψηφία, (γύρω στό 3 - 5 %), ἔχασαν τήν πίστι καί τόν φανατισμό τους καί ἔγιναν μιά κάστα, πού τά μέλη της συνέδεε μόνον τό κοινό συμφέρον σέ μιά κοινωνία ὅπου συνυπάρχουν οἱ σκανδαλώδεις διακρίσεις μέ τόν ἰσοπεδωτισμό.

Ἡ ἀντίδρασι τοῦ λαοῦ ἐκδηλώθηκε τό 1956, τό 1970 καί σέ πολύ μεγαλύτερη ἔκτασι τόν Αὔγουστο τοῦ 1980, ὁπότε μέσα σέ λίγους μῆνες πέτυχε παραχωρήσεις πρωτοφανεῖς γιά κομμουνιστικό κράτος, βασικά λόγω τῆς δυνάμεως τοῦ κινήματος, ἐν μέρει λόγω τῆς ἀνάγκης τῶν Ρώσων νά βελτιώσουν τήν εἰκόνα τους στό ἐξωτερικό.

Τήν ἐπανάστασι τῆς Πολωνίας, γιατί στήν οὐσία γιά τέτοια πρόκειται, θά ἤθελε πολύς κόσμος νά τήν οἰκειοποιηθῆ στό ἐξωτερικό. Ἀπό τούς δεξιούς μέχρι τούς εὐρωκομμουνιστές, ὅλοι ἔσπευσαν νά τήν χειροκροτήσουν. Οἱ μέν διότι ἀποδείκνυε γιά μιά ἀκόμη φορά τήν ἀποτυχία καί τήν ἀντιδημοτικότητα

ἑνός κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος, οἱ δέ διότι πίστεψαν ὅτι ἐπαληθεύονταν οἱ προσδοκίες τους ὅτι τά κομμουνιστικά καθεστῶτα μποροῦν νά ἐξελιχθοῦν πρός ἕνα διαφορετικό πρότυπο, πού ἄς τό ὀνομάσουμε "εὐρωκομουνιστικό". Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι μέ τήν Πολωνία τά πράγματα εἶναι περισσότερο περίπλοκα ἀπό ὅτι ἦταν μέ τήν οὑγγρική ἐπανάστασι τοῦ 1956 πού εἶχε χαρακτῆρα καθαρά ἐθνικό ἤ μέ τήν "Ἄνοιξι τῆς Πράγας" τό 1968. Ποιός εἶναι λοιπόν ὁ χαρακτῆρας τῆς Πολωνικῆς ἐξεγέρσεως;

Εἶναι ὁ ἀγώνας ἑνός ἔθνους γιά ἐθνική ἀνεξαρτησία, ἐλευθερία, δικαιοσύνη καί ἀνάπτυξι. Καί ἐπειδή καθε ἐπανάστασι εἶναι πρῶτα ἡ ἄρνησι ἑνός κατεστημένου, ἡ Πολωνική εἶναι ἀντικομμουνιστική καί ἀντισοβιετική. Ἀπό ἐκεῖ καί πέρα ὑπάρχουν μέσα στήν "Ἀλληλεγγύη" ἤ καί ἐκτός αὐτῆς διάφορες τάσεις : "συντηρητική"-χριστιανική, ἐθνικιστική, ἀνανεωτική ἀριστερή.

Εἶναι ἐκτός ἀντικειμένου ἡ συζήτησι γιά τό ἄν π.χ. οἱ Πολωνοί εἶναι ὑπέρ τοῦ σοσιαλισμοῦ ἤ τοῦ καπιταλισμοῦ, γιατί δέν ἦρθε ἡ ὥρα νά ἐπιλέξουν τήν πολιτική τους. Ἐκεῖνο πού ξέρουν εἶναι ὅτι εἶναι ἐναντίον τοῦ παρόντος συστήματος. Τά θετικά χαρακτηριστικά τῆς ἐξεγέρσεως εἶναι ἡ ἐπιθυμία γιά ἀνανέωσι, ὁ καθολικισμός καί πάνω ἀπ' ὅλα ὁ ἐθνικισμός. Διότι ἄν καί πρωτοστατοῦν οἱ ἐργάτες, ἐξαιτίας τῶν μεγαλυτέρων ὀργανωτικῶν καί ἀγωνιστικῶν δυνατοτήτων τους, ἐν τούτοις ὁ ἀγώνας ἀνήκει σέ ὅλο τό ἔθνος.

Ἡ σημασία τῶν Πολωνικῶν γεγονότων εἶναι πολλαπλῆ: ἐκτός ἀπό τήν πολιτική βαρύτητα ἔχουν καί τό νόημα τῆς χρεωκοπίας τῆς μαρξιστικῆς κοσμοθεωρίας. Οἱ θεωρίες περί ἱστορικῆς νομοτέλειας, δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου καί οἱ ὑπόλοιπες ἀντιφυσικές καί ἀντιιστορικές θεωρίες, πού καλύπτονταν κάτω ἀπό ἕνα ψευδῆ ἐπιστημονικό μανδύα, κατέρρευσαν.

Ἕνα ἀπέμεινε στήν κυβέρνησι τῶν ἀνδρεικέλων τῆς Μόσχας: ἡ στρατιωτική καταστολή. Γιά τούς πραγματικούς ἀφέντες τῆς Πολωνίας, τούς Ρώσους, ἀπομένει καί ἡ ἐπέμβασι τῶν δικῶν τους στρατευμάτων.

Ἀρκετά δάκρυα χύθηκαν τελευταῖα γιά τήν Πολωνία, ἀνακατεμένα μέ φράσεις τοῦ τύπου "ὄχι ἐπέμβασι στίς ἐσωτερικές ὑποθέσεις". Ἡ Δύσι ὅμως ἀποδέχθηκε, οὐσιαστικά, τό τετελεσμένο γεγονός ἐνῶ ἡ Ρωσία ὑπενθύμισε κυνικά τήν συμφωνία τῆς Γιάλτας. Οἱ δυτικές χῶρες ἀνάμεσα στήν εὐημερία τους καί τά προβλήματά τους, θά κάνουν γιά τήν Πολωνία πολύ λιγότερα ἀπό ὅσα μποροῦν.

Ἐμεῖς ὅμως δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι ὄχι καί πολύ μακριά μας ἕνα ὁλόκληρο ἔθνος 35 ἑκατομμυρίων ἐξακολουθεῖ νά ἀγωνίζεται γιά τήν ἐλευθερία του καί χρειάζεται καί τήν δική μας βοήθεια. Τό αἷμα τῶν Πολωνῶν πού βάφει τούς δρόμους πρέπει νά τό νοιώσουμε σάν δικό μας.

Ἡ Πολωνία δέν πέθανε ἀκόμη...

Τήν ὥρα πού τυπωνόταν τό περιοδικό, ἔφθασε στά γραφεῖα μας ἡ εἴδησι αὐτή.

ΑΛΛΟΙ ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΜΗΝΕΣ ΦΥΛΑΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΚΑΛΕΝΤΖΗ

Μέσα στήν κατάμεστη αἴθουσα τοῦ Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν, ἐκδικάσθηκε τό ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης 28 Ἰανουαρίου, ἡ ὑπόθεσι τοῦ νεαροῦ ἀγωνιστῆ Ἀριστοτέλη Καλέντζη, 30 ἐτῶν, πού καταδικάσθηκε, τελικά, σέ φυλάκισι τεσσάρων μηνῶν.

Ὁ Ἀρ. Καλέντζης κατηγορεῖτο γιά φράσεις γραμμένες στό βιβλίο του "Δημοκρατία 80 - Κάτεργο", πού καταφερόταν ἐναντίον τοῦ τέως ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης Γεωργίου Σταμάτη, καθώς καί ἄλλες κρίσεις γιά ἕναν Εἰσαγγελέα καί ἕναν Ἀνακριτή. Μαζί μέ τόν Ἀρ. Καλέντζη, στό ἑδώλιο κάθησε καί ἡ ὑπεύθυνος τοῦ Βιβλιοπωλείου "ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ" ἡ ὁποία τελικά ἀθωώθηκε.

Προβληματισμοί πάνω στήν ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ καί ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ

τοῦ
ΚΩΣΤΑ ΜΩΡΑΙΤΗ

Ἡ ἀνεπάρκεια ἀφ' ἑνός, ἡ κακή δέ θέλησι ἀφ' ἑτέρου τῶν διαφόρων κοινωνικοοικονομικῶν συστημάτων τῶν κατεστημένων ἰδεολογιῶν, δημιουργοῦν ὁπωσδήποτε μία κοινωνική ἀδικία, ἡ ὁποία τόσο ἀποτελεῖ ἀντικείμενο "προβληματισμοῦ"γιά πολλούς.

Ἀποτελεῖ, βέβαια, τεράστιο ἔργο ἡ λεπτομερής οἰκονομική ἀνάλυσι τῆς πραγματικότητος. Ἐμεῖς ὅμως θά ἐπιχειρήσουμε μερικές τομές στά πιό εὐαίσθητα σημεῖα της, ἐνδεικτικές ἀναλυτικῆς σκέψεως γιά ἕνα καλόπιστο στοχαστή ἐπισημαίνοντας ταυτόχρονα καί τό διάγραμμα τῆς διαφαινομένης λύσεως τοῦ ἀδιεξόδου ἀφήνοντας γιά πλέον ειδικά ἔργα τήν λεπτομερή διεξοδική ἀνάλυσι τῶν αἰτίων καί τῶν γεγονότων αὐτῶν καθ' ἑαυτῶν.

Θά ἀναφερθοῦμε στίς αἰτίες καί στήν θεραπεία τῆς κοινωνικοοικονομικῆς ἀνισότητος πού ὑπάρχει στή χώρα μας,τά συμπεράσματα δέ ἀπό τήν μελέτη μας μποροῦν ἀπό ἕναν προσεκτικό στοχαστή εὔκολα νά ἀναχθοῦν στό πρόβλημα τῆς Εὐρώπης γενικώτερα.

Ἐκεῖνο τό ὁποῖο πρέπει κατ' ἀρχήν νά σημειωθῆ εἶναι ὅτι αὐτή ἡ ὑφισταμένη κοινωνική ἀδικία ἀποτελεῖ πρόσφορο ἔδαφος γιά τήν προπαγάνδα τῶν κομμουνιστῶν ἐνῶ σέ μιά εὐνομουμένη καί εὐημεροῦσα κοινωνία οἱ ἐπαγγελίες καί τά αἰτήματά τους θά ἦσαν "φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ".Γι' αὐτό, παρά τήν μεγαλόστομη συνθηματολογία τους, οἱ διαφόρου εἴδους,τύπου καί ἀποχρώσεως μαρξισταί ὑποθάλπτουν κατά δύναμιν τήν ἀνεπάρκεια τοῦ "δεξιοῦ" κατεστημένου συστήματος νά ἐπιλύση τά κοινωνικά προβλήματα, ἐξασφαλίζοντας μέ τόν τρόπο αὐτό ἕνα πλῆθος πεινασμένων καί ἀδικημένων ὀπαδῶν, πού ἀκριβῶς ἐπειδή εἶναι πεινασμένοι καί ἀδικημένοι εἶναι ὀπαδοί τους.

Ἀλλά ἄς γίνουμε πιό συγκεκριμένοι:

Ἀποτελεῖ ἀναντίρρητο γεγονός ἡ ὕπαρξις ἱεραρχήσεως σάν καθολικοῦ τύπου ὀργανώσεως στή φύσι. Πράγματι, τά νεώτερα πορίσματα τῆς Ἐπιστήμης ἔρχονται νά ἐπιβεβαιώσουν παλαιότερες πίστεις ἀποδεικνύοντας τήν ἱεράρχησι σέ ἐπίπεδα αὐξούσης πολυπλοκότητος σ' ὅλα τά φυσικά συστήματα ἀκόμη καί σ' αὐτόν τόν μικρόκοσμο. (Βλ."Φυσική καί Φιλοσοφία" τοῦ W.HEISENBERG).

Εἶναι γνωστή ἡ ὕπαρξι ἱεραρχήσεως στίς ἀνθρώπινες κοινωνίες, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπό ὁριζόντιες διαστρωματώσεις ἀτόμων, πού ἔχουν γιά χαρακτηριστικό τους ἀνάλογο μέρισμα τοῦ ποσοῦ εὐθύνης καί καθηκόντων γιά τά κοινά.

Ἡ ἱεράρχησι αὐτή τῶν κοινωνιῶν πολύ ἀπέχει ἀπό τοῦ νά εἶναι ἀξιοκρατική ἤ σωστή. Τοῦτο ὅμως δέν εἶναι θέμα τοῦ παρόντος.

Τό γεγονός παραμένει ὅτι ὑπάρχει μία ἱεράρχησι, τοῦ τύπου πού ἀνωτέρω ἀνεφέρθη καί ἡ ὁποία ἔστω καί ἀναξιοκρατική, σαφῶς λειτουργεῖ.

Ἡ ἱεράρχησι αὐτή εἶναι βέβαια ἐλλιπής καί κακῶς λειτουργοῦσα μέ τεράστια τήν ἀπόστασι μεταξύ τῶν κορυφαίων καί κατωτέρων στρωμάτων, μέ ἀγεφύρωτο τό χάσμα πού συνδέει τήν ἡγεσία μέ τήν βάσι ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἕνα τελείως ἀναρχοειδές συνοθύλευμα.

Τό σύστημα ἀμοιβῶν τῆς κοινωνίας μας βασίζεται σ' ἁδρές γραμμές στά ἑξῆς:

I) Ἡ ἀμοιβή ἑνός ἀτόμου εἶναι ἀνάλογη μέ τό μέγεθος τῆς προσφο-

→

ρᾶς του στό κοινωνικό σύνολο. Ἐπομένως ὑψηλότερη ἱεραρχικά θέσι στήν κοινωνική δόμησι συνεπάγεται καί μεγαλύτερη προσφορά ἄρα καί μεγαλύτερη ἀμοιβή. Αὐτό ἰσχύει φυσικά γιά τίς "ἐπίσημες" κρατικές ἀμοιβές καί ἀφορᾶ τήν δοτή κοινωνική ἱεράρχησι. Θά ἦταν εὔλογος καί σωστός ο τρόπος αὐτός ἀμοιβῆς ἄν δέν ὑπῆρχαν:

α) Τό μεγάλο χάσμα τῶν ἱεραρχικῶν στρωμάτων (π.χ. ὑπουργός -δημόσιος ὑπάλληλος).

β) Ἡ ἀναξιοκρατία,

πού δυστυχῶς ὑφίστανται καί κάνουν τό σύστημα αὐτό ἀμοιβῆς ἄδικο ὄχι στήν βάσι ἀλλά στήν ἐφαρμογή του.

2) Στήν ἀτομική πρωτοβουλία. Πράγματι, θεωρητικά στό φιλελεύθερο οἰκονομικό σύστημα τῆς χώρας μας ἕνας πολίτης δύναται νά κερδοσκοπήση ἐλεύθερα καί νά κερδίση προβαίνοντας σέ πράξεις διαφόρου τύπου οἰκονομικῶν συναλλαγῶν. Γιά ἕνα ὅμως σοβαρό μελετητή καί αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ διευθέτησι τῆς ἀμοιβῆς ἀποτελεῖ παράγοντα ἀναξιοκρατικῆς ἀνισότητος διότι:

α) Σέ μιά κοινωνία ὅπου ὁ ἀτομισμός ἀποτελεῖ τό κυρίαρχο καί διαρκῶς ὑποδαυλιζόμενο συναίσθημα τοῦ ἀτόμου (γιά λόγους πού ἔχουν ἐπαγγελειμμένα ἀναλυθῆ) ὁ καθ' ἕνας γιά προσωπική του κερδοσκοπία εἶναι δυνατόν νά προβῆ σέ οἰκονομικές πράξεις εἰς βάρος τῶν συνανθρώπων του καί τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Βλέπουμε ἔτσι ὅτι κατ' αὐτόν τόν τρόπο εὐνοοῦνται οἱ ἀδίστακτοι καί οἱ κοινωνικοί ἐγκληματίες.

β) Τά μέσα συναλλαγῆς τοῦ καθενός τά ὁποῖα ὁπωσδήποτε διαδραματίζουν τεράστιο ρόλο στό μέγεθος τοῦ κέρδους, εἶναι διαφορετικά γιά τόν καθένα καί συνήθωςδέν ἐξαρτῶνται ἀπό τόν ἴδιο ἀλλά ἀπό ἄλλους παράγοντες.(π.χ. κληρονομία, "γνωριμίες" κλπ.)

Βλέπουμε κατ' αὐτόν τόν τρόπο ὅτι ουδένα ἀπό τά συστήματα ἀμοιβῆς τῆς κοινωνίας μας εἶναι τέτοιο ὥστε νά ἱκανοποιῆ τό αἴσθημα περί δικαίου ἑνός κοινοῦ ἀνθρώπου. Τό ὅλο αὐτό σύστημα ἀμοιβῶν ἔχει καταστροφικά ἐπακόλουθα τόσο γιά τά ἄτομα, ὅσο καί γιά τήν κοινωνία, τά ὁποῖα ἀναλυτικώτερα εἶναι τά ἑξῆς:

I) Μέ τόν συνεχῆ ἀνταγωνισμό (ὁ ὁποῖος συνάγεται ἀπό αὐτοῦ τοῦ εἴδους τίς οἰκονομικές σχέσεις τῆς κοινωνίας μας), δημιουργεῖται, ἀντί ἑνός ἁρμονικοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἕνα σύνολο ἀλληλοσπαρασσομένων ὁμάδων, ὀργανωμένων κατά ὁριζόντιο τρόπο, ἀναλόγως μέ τό ἐπίπεδο τῶν οἰκονομικῶν συναλλαγῶν, ὁ ὁποῖος ἐπεκράτησε νά καλεῖται ταξικός ἀγών καί ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ἀφ' ἑνός μέν παράγοντα ἐθνικοῦ καί κοινωνικοῦ διχασμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δέ πρόσφορο ἔδαφος γιά τήν κάθε εἴδους μαρξιστική προπαγάνδα.

2) Μέσα ἀπό τόν φαῦλο κύκλο τῆς δυνατότητος τῶν μεγαλυτέρων οἰκονομικῶν συναλλαγῶν τοῦ ἔχοντος τήν μεγαλυτέρα οἰκονομική ἐπιφάνεια ἤ "γνωριμίας" κ.ο.κ. δημιουργεῖται τελικῶς μία οἰκονομική πόλωσι καί ἡ δημιουργία τῶν ὁριζοντίως διευθετημένων οἰκονομικῶν ὁμάδων πού ὀνομάζονται τάξεις καί πού μεγάλο ρόλο παίζουν στήν γένεσι τοῦ διχαστικοῦ ἀγῶνος πού προανεφέρθη.

Ἐπομένως τό ὑπάρχον κοινωνικοοικονομικό σύστημα προκαλεῖ:

I) Ἐθνικό διχασμό μέ τήν δημιουργία ἀλληλοσπαρασσομένων ὁμάδων, τῶν οἰκονομικῶν τάξεων.

2) Κοινωνική ἀνισότητα ἡ ὁποία βασίζονται ἐπάνω στά ἀναξιοκρατικά κριτήρια κληρονομίας, συναλλαγῶν, ἀδιστάκτου κοινωνικῆς ἐγκληματικότητας κλπ.)

Εἶναι γενικῶς παραδεκτό ὅτι ἡ τακτική τοῦ "διαίρει καί βασίλευε" πάντοτε ἀποτελεῖ τό συμφέρον τοῦ κάθε κυβερνῶντος σήμερα.

Ἄρα καί ὁ δημιουργούμενος μέ τόν τρόπο αὐτό ἐθνικός διχασμός συμφέρει μεγάλως τά πλέγματα τῶν κατεστημένων τῆς Παρακμῆς πού κυβερνοῦν τόν τόπο μας καί τά ὁποῖα σκόπιμα καί μέ χίλιους τρόπους καί μέσα τόν ὑποδαυλίζουν.

Ἐξ ἄλλου ἡ κοινωνική ἀνισότητα, πού καμμία σχέσι δέν ἔχει μέ τήν φυσική ἱεράρχησι τῶν ἀτόμων, ἐξεγείρει τό αἴσθημα περί δικαίου καί δημιουργεῖ ἄτομα, δυστυχῆ, μέ αἰσθήματα μίσους καί ἀντικοινωνικότητος, →

τά όποῖα αίσθήματα φυσικά έπιτείνονται ἄν λάβουμε ὑπ' ὄψιν τό σημαντικά χαμηλό έπίπεδο τῶν χαμηλοτέρων στρωμάτων πού όφείλεται καθαρά στήν άνεπάρκεια τοῦ Κατεστημένου συστήματος νά διαχειρισθῆ σωστά τά τῆς οίκονομίας τῆς χώρας.

Δέν είναι τοῦ παρόντος νά άναλύσουμε έδῶ τό ίδανικό οίκονομικό σύστημα.

Στό π ρόν ετέθη τό πρόβλημα καί θά τεθοῦν ὡρισμένες βασικές άρχές πού πρέπει νά άποτελέσουν άφετηρία προβληματισμοῦ γι' αύτούς πού πονοῦν τόν τόπο. Οἱ άρχές αύτές είναι:

Ι) Ἡ οίκονομία δέν είναι σκοπός άλλά μέσον γιά τήν έπίτευξι σκοπῶν εύγενεστέρων καί ὑψηλοτέρων. Σκόπιμα ἔχει γίνει άπό τά Κατεστημένα αύτοσκοπός γιά τήν άπόκρυψι άπό τό Ἔθνος τοῦ προορισμοῦ του.(Τρῶμε γιά νά ζοῦμε καί ὄχι ζοῦμε γιά νά τρῶμε)

2)Τό πολύπλοκο θέμα τῆς άμοιβῆς πρέπει νά ρυθμίζεται κατόπιν σταθμίσεως τῆς προσφορᾶς τοῦ άτόμου στό κοινωνικό σύνολο βάσει τῆς άξιοκρατικῆς του ἱεραρχήσεως σέ μιά όργ νικά λειτουργοῦσα κοινωνική πυραμίδα έπιβαλλομένης ταυτόχρονα τῆς συμπιέσεως τῶν άκραίων είσοδημάτων πρός ἄρσιν τῆς πολώσεως καί τῆς δημιουργίας οίκονομικῶν τάξεων.

Είδικώτερες σημειώσεις θά άποτελέσουν στό μέλλον ίδιαιτέρα μελέτη.

Ἐκεῖνο τό όποῖο θά πρέπει μόνον νά ὑπομνησθῆ ὅσον άφορᾶ τήν θέσι μας ἔναντι τοῦ θέματος είναι ὅτι ὁ Λαός άποτελεῖ όργανικό καί άναπόσπαστο τμῆμα τοῦ Ἔθνους καί ὅτι γιά τόν Ἐθνικοσοσιαλισμό πρωταρχική άρχή άποτελεῖ τό

"ΚΑΛΟ ΕΙΝΑΙ Ο,ΤΙ ΣΥΜΦΕΡΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΟΣ"

Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ

Εσωτερη δυναμη

τοῦ
Γ Ι Ω Ρ Γ Ο Υ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

Είναι τρεῖς μετά τά μεσάνυχτα.

Κτυπάει τό ρολόι στόν τοῖχο, σκληρός θυμητής τῆς στιγμῆς τῆς πρότερης, τῆς τωρινῆς καί τῆς μελλούμενης... Μέσ' τήν πολύλογη σιωπή τῆς νύχτας άνελέητες όρμοῦν οἱ άναμνήσεις, καμπάνες δυνατές τῆς θύμισης τοῦ παρελθόντος πού ποτέ τους δέν πάψαν νά κτυποῦν. Καί μέσ' στό σκοτάδι, βρίσκουν σκοπό κι άπήχηση στίς πιό λεπτές τῆς ὑπόστασης χορδές. Είναι ἡ μυστική έκείνη ωρα πού ἡ ψυχή σου συναντιέται μέ τό σῶμα. Καί γίνεται -τότε μόνο- ἡ τελειότητα πού άπό πάντα της ἡ δύναμη πόθησε νά σοῦ δώση... Κι είναι τότε, πού ο καθένας γίνεται προφήτης τῆς δικιᾶς του ζωσμένης, πού τ' άδιάκοπο τρελλογύρισμα τοῦ τροχοῦ βρίσκει όμορφιά περίσσια καί στήν πιό μονότονη ρουτίνα. Καί νοιώθεις τότε, πόσο είσαι σήμαντος ἄν παρασυρθεῖς καί φύγεις άπ' τήν τροχιά τούτης τῆς ρουτίνας ο άμέτρητα άδύναμος ο παντοτεινά ταπεινός... Θέλεις δύναμη άπέραντη ν τολμήσης νά φανταστεῖς πώς θά μπορούσες νά μή καταπονεθεῖς... ὄχι τήν άρχή πού ἴσως νᾶναι εὔκολη, μά γιά τά μελλούμενα πού θᾶναι σίγουρα δύσκολα.

Ζυμωμένη ἕνα μέ τό σῶμα σου, σοῦ δόθηκε άπ' άρχῆς μιά μυστηριώδικη δύναμη. Μένει σέ σένα ἡ δύσκολη έπιλογή τῆς χρησιμοποίησης. Ἀλήθεια γιατί τάχα νᾶσαι άνίκανος νά βρῆς κεῖνο πού είναι τόσο ποθητό, καί ὅμως καί τόσο άκριβό, πού πολλές φορές δέ βρίσκεις τίμημα γιά τήν άξία του; Γιατί νᾶσαι τόσο λίγο δυνατός, κι νά μή μπορεῖς νά νοιώσεις κεῖνα πού είναι βέβαιο πώς θά σοῦ χάριζε τήν έσώτερη γαλήνη; Κεῖνο πού θά-

→

καμνε σάρκα καί οστᾶ τό πιό ξέφρενο όνειρο, πού θάδινε κουράγιο γιά τά μελλούμενα, στή βαρειά άρρωστημένη ύπαρξή σου;

Είναι γιατί δέ θέλησες ποτέ σου νά σκεφτεῖς τήν αιτία πού σ'έκανε νά βρεθεῖς στή ζωή, τό σκοπό της, συνάμα καί τό δρόμο της. Τοῦτο είναι τό κατηγορῶ άπ' τίς γενιές πού χάθηκαν στῆς λησμονιᾶς τή νίκη. Τούτη είναι η φωνή πού ζητάει βοήθεια γιά τό σήμερα... πάψε νά ζητᾶς τά πολλά, πού σέ ρίχνουν σ' άδιάβατα μονοπάτια... πάψε νά σ' άρκοῦν τά λίγα, πού σ' οδηγοῦν στό παντοτεινό σκοτάδι τῆς στάσης, σ' αὐτό πούσαι, τώρα καί πού ἄν καί δέν εἶσαι τίποτα, καί τό ξέρεις, δέ ζητᾶς νά γίνεις έκεῖνο ποὔγινε αἰτία νἄρθης στόν κόσμο.

Είναι δύσκολο νά μήν άναρωτιέσαι γιά ποιό σκοπό ὑπάρχει ή ζωή κι ἄν ἔχει μέσα της καμμιάν ἔννοια.

Σκέφου, πόσο εἶσαι τέλειος σύ μόνο , άπ' όλα ποὖναι τριγύρω σου. Στοχάσου πόσο εἶναι δύσκολο νά ζήσεις σάν σύνολο τή ζωή ἔτσι, πού νᾶστε ὅλοι τό ἴδιο λεύτεροι. Καί βρές τόν τρόπο πού, ἴσως άργά μά σίγουρα θά σέ φέρει στό μέτρο τ' ἄριστο, ἄν ὄχι σένα, τό αὔριανό σού σύ, πού θά τοῦ εἶναι πολύ πιό δύσκολο νά φάξει, καί πού θἆναι τόσο πιό κοντά άπό σένα στό τέρμα.

Τό ξέρω πόση δύναμη χρειάζεται νά παραμερήσης τή δικιά σου χαρά καί νά 'τοιμάσεις τό δρόμο τοῦ ἄλλου. Πόση όμως εἶναι κι ή ικανοποίηση σάν νοιώσεις πώς τό πέτυχες. Εἶναι βαρύ τό ἔργο πού εἶσαι προορισμένος νά τελειώσεις. Αἰῶνες άτελείωτους δέ μπόρεσες νά κάνεις πραγματικότητα τό μοναδικό ὄνειρο. Νά δείξεις στά πλήθη άπ' τίς ψυχές πού σταματοῦν δειλιασμένες στό τρίστρατο τῆς μοίρας τους, τό δρόμο τόν σωστό καί τόν πρεπούμενο. Θάσουν ἕνας στήν άρχή ὁ έκλεχτός τούτης τῆς δύναμης. Πιό άργά κάποιος θά βρισκότανε σιμά σου σύντροφος πιστός στίς νίκες καί στίς ἧττες άνάκατα. Κι εἶναι μεγάλη δύναμη, δύο κόσμοι πλούσιοι σ' αἰσθήματα καί ζωντάνια, σάν κινήσουν νά βροῦν ενα ιδανικό. Δέν θάσουν μόνος σάν κύκλωνε ο φόβος τήν ψυχή σου, μπροστά στίς τόσες τίς εὐθύνες , θάβρισκες τόν τρόπο, νά κάνεις νά νοιώσουν τά πλήθη, τίς άφανέρωτες σ' αὐτά δυνάμεις τῆς ὑπόστασης. Θά ξυπνοῦσες στόν ἐσώτερό τους κόσμο τή λαχτάρα τῆς προσμονῆς.

Είναι δύσκολο νά φανερώσεις, σ' ἕναν ομοιό σου στίς άδυναμίες καί τίς έλπίδες, τό πρεπούμενο. Εἶναι δύσκολο νά τόν κάνεις νά διαλέξει καί πιότερο νά νοιώσει πώς μόνο τό δύσκολο δίνει ὀμορφιά καί στήν πιό φτηνή άπόλαυση... Γιατί εἶσαι τό ἴδιο άδύναμος μ' αὐτόν. Δέν ἔχεις τίποτε τό ξέχωρο στό σημεῖο τοῦτο άπ' αὐτόν παρά μονάχα πού βρίσκεις λόγια νά τοῦ πεῖς ποιό εἶναι τό πρεπούμενο... λόγια πού στά μέσα σου καί σύ δέν τά πιστεύεις. Σάν γίνεσαι σκληρός κατηγορητής τοῦ δρόμου πού στά μεγαλεῖα βγάζει, θαρρεῖς πώς άπαρνιέσαι τήν πιό άκριβή σου πίστη. Σάν πάλι θωρεῖς ξέπεσμα βαρύ τόν δρόμο πούστήνταπεινότηταβγάζει, γίνεσαι άθέλητα κατήγορος τῆς πιό φτηνῆς έλπίδας. Καί σάν φουντώσει μέσα σου ὁ παλμός, ἔρχεται ὥρα πού βρίσκεις λόγια μ' ὀμορφιά περίσσια, γιά τόν δρόμο κεῖνον ποὔγινε ὁ σκοπός κι ή συνισταμένη ὅλης τῆς μυστηριώδικης δύναμης πού σοῦ δόθηκε άπ' άρχῆς. Γιά τό δρόμο κεῖνον πού ὁδηγεῖ στῆς κορυφογραμμῆς τήν πιό ψηλή κορφή, πού μάταια άπό χρόνια καί καιρούς προσπάθησες νά φθάσεις, μά ποὔγινειδανικό καί πίστη κάθε γενιᾶς πού πέρασε καί χάθηκε, τῆς γενιᾶς πού βρίσκεται καί πού θἆναι καί τῆς αὐριανῆς γενιᾶς θριαμβική κατάκτηση...

Εἶναι η μυστική έκείνη ὥρα πού η ψυχή συναντιέται μέ τό σῶμα, μέσ' στόν κοινό τους πόθο. Καί γίνεται -τότε μόνο- ή τελειότητα πού άπό πάντα η Δύναμη θέλησε νά σοῦ προσφέρει.

Κτυπάει τό ρολόι στόν τοῖχο σκληρός θυμητής τῆς στιγμῆς τῆς πρότερης, τῆς τωρινῆς καί τῆς μελλούμενης.

ΞΕΝΙΚΗ ΕΠΙΒΟΥΛΗ

ΟΙ ΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Τό μεγάλο Ἐθνικό θέμα τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ, δέν εἶναι δύσκολο νά περιγραφῆ. Πρός τοῦτο, καί γιά τήν παροῦσα φάσι του, παρατηροῦμε τά ἑξῆς λίγο-πολύ γνωστά: α)Πρόκειται γιά τήν ἐσωτερική παρακμή τοῦ δημοκρατοκρατουμένου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Γι' αὐτήν ὅ,τι καί νά ποῦμε εἶναι ἀνεπαρκές· παρατηροῦμε ἁπλῶς, γενικά, ὅτι εἶναι συστηματική καί προσχεδιασμένη. Ἐπίσης, εἰδικώτερα γιά τό συγκεκριμένο θέμα θά ὑπενθυμίσουμε ἐνδεικτικά τήν εὐλογημένη (ἀπ' τήν Δημοκρατία μας) παρουσία τοῦ φοιτητικοῦ συλλόγου "Ἐμβέρ Χότζα" στήν ἠπειρωτική πρωτεύουσα καί τήν προδοτική (μπά! ἁπλῶς προοδευτική!) ἀρθρογραφία ἀκόμη καί καθηγητῶν Πανεπιστημίου γιά τό Βορειοηπειρωτικό. Πράγματα πού δέν εἶναι ἐξαιρέσεις ἀλλά σημεῖα τῶν (εὐτυχῶς,δημοκρατικῶν) καιρῶν. β) Ἡ ἄλλη πλευρά, τό καθεστώς τῆς Ἀλβανίας, ἀξιοποιεῖ κάθε δυνατότητα. Συγκεκριμένα: Ι)Σφυρηλατεῖ τό φρόνημα τοῦ Ἀλβανικοῦ λαοῦ γιά τίς σχέσεις του μέ τήν Ἑλλάδα καί τίς ἀμοιβαῖες (ἀκόμη;...) διεκδικήσεις. Ἐνδεικτικά: Ἀπό τό Ι97Ι τοιχοκολλεῖται στά σχολεῖα ὁ ὡς ἄνω χάρτης, παρουσιάζων Ἀλβανικά πλήν τοῦ Κοσσυφοπεδίου, ὅλη σχεδόν τήν Νότιο Ἤπειρο καί ἀκόμη τήν Φλώρινα καί τήν Καστοριά, ὑπό τήν ἐπωνυμία "Ἀλβανική Τσαμουριά". Ἄλλο παράδειγμα: Ἡ Ἀλβανική Κυβέρνησι διωργάνωσε συζήτησι περί Μεγάλης Ἀλβανίας πρό ὀλίγων ἐτῶν στό Πανεπιστήμιο τῶν Τιράνων ὅπου καθηγητές τοῦ Πανεπιστημίου δικαιολόγησαν ἕναν ὅμοιο μέ τόν ὡς ἄνω χάρτη τῆς Ἀλβανίας (λέγεται ὅτι τήν ἑπομένη φορά θά καλέσουν καί μερικούς "δικούς μας" καθηγητές!) 2)Παραπέρα, ὀργανώνει διεθνῶς προπαγανδιστική ἐκστρατεία· ἐπί παραδείγματι: κυκλοφοροῦν τόν ἐν λόγῳ χάρτη στίς πρεσβεῖες στήν Οὐάσιγκτων, σέ Πανεπιστήμια, στόν ΟΗΕ καί σέ διάφορους Ὀργανισμούς· ἐπίσης στήν Δυτική Εὐρώπη - χαρακτηριστικά δημοσιεύτηκε στό SPIEGEL τῆς Ι3ης Ἀπριλίου Ι98Ι, σέ ἄρθρο γιά τά γεγονότα τοῦ Κοσσυφοπεδίου, ὁ χάρτης αὐτός μέ τόν τίτλο: "περιοχές ἀλβανικῶν οἰκισμῶν". Ἔτσι, βλέπουμε ὅτι μέσω τοῦ χάρτου, ἐξομοιώνονται ἀπό ἀπόψεως πληθυσμιακῆς συνθέσεως ἡ Ἤπειρος μέ τό Κοσσυφοπέδιο πού ἀπασχολεῖ τελευταῖα τήν διεθνῆ κοινή γνώμη. 3) Ἐν παραλλήλῳ, τό Ἀλβανικό καθεστώς ἀσκεῖ τίς χειρότερες μορφές βίας εἰς βάρος τῶν 350.000 Ἑλλήνων κατοίκων τῆς Βορείου Ἠπείρου, προσπαθῶντας νά τούς ἀφομοιώση. Ἀπαγορεύτηκε ἀκόμη καί ἡ χρῆσις Ἑλληνικῶν ὀνομάτων. Ἡ Ἑλληνική γλῶσσα, παρά τούς "διεθνεῖς κανονισμούς" διδάσκεται ὡς ξένη στούς Ἕλληνες. Ἀκόμη: Λειτουργοῦν (δίπλα μας - ντροπή!) 6 φυλακές, 9 στρατόπεδα συγκεντρώσεως καί Ι4 περιοχές ἐκτοπίσεως γιά Ἕλληνες. Περιττό νά προστεθῆ ὁ,τιδήποτε γιά τόν θρησκευτικό διωγμό τῶν Ἑλλήνων. γ) Ἄλλο βασικό στρατηγικό βῆμα τῶν γειτόνων, εἶναι ἡ ἐπισημοποίησις τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιτυχιῶν· βέβαια, ἡ ἐπισημοποίησι τοῦ χάρτου εἶναι τώρα ἀ-

Ὁ χάρτης πού δημοσιεύθηκε ἐπανειλημμένα ἀπό τούς Ἀλβανούς. Μέ διπλῆ γραμμή σημειώνονται τά σημερινά σύνορα τῶν κρατῶν καί μέ μονή ἡ μεγάλη Ἀλβανία πού ὁραματίζονται οἱ κυβερνῆτες της.

δύνατη (τόν ἀπέδωσαν μετά παρέλευσι τόσων ἐτῶν στούς ...Γιουγκοσλάβους.) - αὐτή θά ἀκολουθήση ἐν καιρῷ. Συγκεκριμένα: ἡ ἀλβανική πρεσβεία τῆς 'Αθήνας, στίς I2 'Ιουνίου ἐμοίρασε στίς ἑλληνικές ἐφημερίδες ἀνακοίνωσι τοῦ ἀλβανικοῦ πρακτορείου (ΑΤΑ), δημοσιευμένη στό ἐπίσημο ὄργανο τοῦ Κ.Κόμματος, τῆς II 'Ιουνίου, μέ τήν ὁποία κατά τρόπον θρασύτατον καί κυνικόν θεωρεῖ τό Βορειοηπειρωτικό ζήτημα πεθαμένο καί ἀνύπαρκτο, μάλιστα δέ σέ ἔντονα ἐπιθετικό ὕφος, ἀδιανόητο γιά τήν περίπτωσι πού θά ἐπεδίδετο στήν Κυβέρνησι, ὁπότε πιθανόν νά προκαλοῦσε τήν ἀναγκαστική ἀντίδρασι τῆς Κυβερνήσεως. Μ' αὐτόν τόν τρόπο, ἐπισημοποιεῖται ἡ ἀλβανική θέσι ἀπόλυτα, καί δίνει τήν δυνατότητα στούς Γραικύλους πού μᾶς κυβερνοῦν νά κουρνιάζουν, ὡς συνήθως. Ὅπερ καί ἐγένετο. Παραθέτουμε τό ἑξῆς ἀπόσπασμα: "ἡ ὑγιής ἑλληνική γνώμη γνωρίζει πιά, ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ λεγόμενου ζητήματος τῆς Βορείου 'Ηπείρου ἔχει πεθάνει ἀπό καιρό καί γιά πάντα καί σάν τέτοιο δέν ἔχει μέλλον". Βέβαια δέν χρειάζεται νά ὑποδείξουμε αὐτή τήν ὑπονοούμενη "ὑγιῆ" κοινή γνώμη τῆς 'Ελλάδος.

Δραττόμεθα ὅμως τῆς εὐκαιρίας γιά νά παρατηρήσουμε καί κάτι ἄλλο -καθόλου πρωτοφανές, ἀλλά λόγω ὑπερβολικῆς κοινότητος (καί, φυσικά, τῆς ταυτότητος τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς πολιτικῆς καί τῆς πολιτιστικῆς μας σκηνῆς), ἀπαρατήρητο πρόκειται γιά τό τραγελαφικό ἱστορικό ἐξάμβλωμα: Ἕνας περήφανος λαός, ὑποχρεώνεται ἀπό τόν 'Εβραιοφώτιστο ("παιδιόθεν" μέν μαθητεύσαντα στά γαλλικά κολλέγια "ὑψηλῆς" φιλελευθέρας παιδείας, ὕστερα δέ σέ ἀδελφό διδάσκαλο, ἤτοι, τόν σκληροπυρηνικό 'Εβραιομαρξιστικό διεθνισμό) ὑπάνθρωπο 'Εμβέρ Χότζα, φυσικά διεθνιστή, στήν, ἰδεολογικά ἀντιδιαμετρική πρός τόν ἐν λόγω σύντροφο καί ὁλόκληρη τήν ἐπ' αὐτοῦ (τοῦ λαοῦ) ἐποχουμένη ...συντροφιά (ληστοσυμμορία), τακτική τῶν ἐθνικῶν ἐπεκτατικῶν βλέψεων -ἀλλά μέ ὡρισμένες παράδοξες ἰδιομορφίες ...διεθνιστικῆς(!!!) φύσεως: πρῶτον, τήν μή ἀποβολή τῶν τουρκικῶν ὑπολειμμάτων, ἀλλ' ἀντίθετα; καλλιέργεια καί ἔμφασι σ' αὐτά. Δεύτερον, βεβαίως, ζύμωσι τοῦ λαοῦ (καί τοῦ ...ἐθνικιστικοῦ ἐπεκτατισμοῦ του.) μέ τόν προλεταριακό διεθνισμό ὑπό τήν ἐποπτεία τοῦ ...ἀρχιπρολεταρίου 'Εμβέρ Χότζα.

Παράδοξα, βέβαια, ἀλλ' ὄχι καινούργια· ὑπηρετοῦντα σκοτεινές πολιτικές σκοπιμότητες, πού ἐκμεταλλεύονται τήν ἔμφυτη (ἄν καί...μαρξιστικῶς ἀνύπαρκτη!) φυλετική καί ἐθνικιστική ὁρμή, ἔστω κι ἄν ἔτσι παραδέχονται ριζικῶς ἀντιιδεολογικές πραγματικότητες καί δημιουργοῦν μέ τήν ἐκμετάλλευσί τους ἄλλες τραγελαφικές ...ἐθνικοδιεθνιστικῆς φύσεως. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος νά ἐπιζήσουν· ἐφ' ὅσον ἡ πραγματικότητα εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τίς ἰδεολογίες τους, μόνος δρόμος γι' αὐτούς ἡ ἀνοχή καί ὁ ἐκφυλισμός αὐτῶν τῶν πραγματικοτήτων, τῆς φυσικῆς τάξεως τῶν πραγμάτων. Διχασμένες κι ἑτοιμόρροπες προσωπικότητες, ἰδεολογίες καί πραγματικότητες. Ποὔ ὅμως στηρίζονται στήν πυρηνική ἀδράνεια καί στασιμότητα στήν πραγματικότητα τῆς Γιάλτας, πού χαρακτηρίζει τήν ἐποχή μας. Ἐποχή πού ἀδύνατον νά προχωρήση ἀνώδυνα- εἴτε στόν ὁριστικό θάνατο καί τήν ἀρνητική ἐπιλογή εἴτε στήν Νέα Φυσική Τάξι τῶν πραγματων

Αὐτά εἶχε ὁ τυχόν ἐχέφρων Ἕλλην τήν εὐκαιρίαν νά διαγνώση, διά τοῦ περιοδεύσαντος ...Τουρκαλβανικοῦ προλεταριακοῦ χορευτικοῦ συγκροτήματος, κυρίως δέ νά ἀντιληφθῆ τόν συντελούμενον ἐκεῖ ἐγκληματικόν πολιτιστικόν ...παγχαρμανισμόν τήν ἀπόρριψιν τῶν ἁγίων τοῖς κυσί (καί τί κυσί!). Βεβαίως, ὄχι περισσότερον ἀπ' ὅσο αὐτό συμβαίνει στήν 'Ελλάδα -αὐτό τό τόσο βολικό γιά κάθε χρώματος καί προελεύσεως (πλήν βεβαίως, τῆς ἑλληνικῆς.) ρεῦμα, ἀντίληψι καί πολιτισμό, κέντρο διερχομένων. 'Απ' τό ὁποῖο, πρέπει νά εἶστε πολύ ἀφελεῖς γιά νά περιμένετε ν' ἀσχοληθῆ μ' αὐτά τά θέματα- καί, φυσικά, ἀπ' τήν λαοπρόβλητη κυβέρνησί του.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

'Από τό τεῦχος αὐτό ἀρχίζουμε τήν δημοσίευσι μιᾶς σειρᾶς μεταφρασμένων ἄρθρων γνωστῶν ξένων διανοητῶν. Πρόκειται γιά γιά ἄρθρα - κριτικές ἐπάνω σέ βιβλία, ἀδημοσίευτα ἀκόμη στήν 'Ελλάδα, ἀσχολούμενα μέ γενικώτερα θέματα, μέ κύριο σημεῖο ἀναφορᾶς.

Η Παθολογική κατάστασις τῆς συγχρόνου Εὐρώπης

ὑπό ΙΟΥΛΙΟΥ ΕΒΟΛΑ

Μετάφρασι ΠΕΝΘΕΥΣ

Στά 1950 στό FONTAIN LE PORT, ὁ γνωστός συγγραφεύς Α. Καῖσλερ ἔγραφε ἕνα βιβλίο μέ τίτλο: "THE AGE OF LONGING", βάζοντας στήν ἀρχή νά προηγηθοῦν οἱ παρακάτω λέξεις:

" Τά ἐξιστορούμενα γεγονότα δέν ἔχουν ἀκόμη συμβεῖ. Παρ' ὅλα αὐτά δέν πρόκειται γιά μιά φανταστική ἀφήγησι ἑνός μακρυνοῦ παρελθόντος˙ σμπρώχνει ἁπλῶς τό παρόν κατά ἕνα ἀκόμη βῆμα."

Τό περιεχόμενο τοῦ μυθιστορήματος ἔχει σχέσι μέ τήν πολιτική, πνευματική καί ψυχολογική κατάστασι πού θά εἶχε στό μεταξύ διαμορφωθεῖ στίς "δυτικές χῶρες" καί κατά κυριο λόγο στή Γαλλία, μπροστά στήν ἀπειλή μιᾶς Ρωσίας πού ὑποτίθεται ὅτι θά εἶχε ἐξαπλώσει περισσότερο τήν κυριαρχία της μέ μιά σειρά αἰφνιδιαστικῶν ἐπιθέσεων καί πού στό μεταξύ θά εἶχε ἀντικαταστήσει τό ὄνομα τῆς 'Ενώσεως Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν μέ ἐκεῖνο τῆς "'Ομοσπονδίας τῶν λαῶν ἐραστῶν τῆς 'Ελευθερίας".

'Επειδή λίγο πολύ βρισκόμαστε στά πρόθυρα τῆς λήξεως τῆς φανταστικῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας -1955- μιά σύγκρισι τῶν καταστάσεων αὐτῶν μέ τήν πραγματικότητα θά εἶχε ἐνδιαφέρον.

Τά φανταστικά αὐτά γεγονότα διαδραματίζονται στό Παρίσι μέσα στό Εὐρωπαϊκό κλίμα τοῦ ψυχροῦ πολέμου πού ἀπειλεῖ ἀπό στιγμή σέ στιγμή νά τό παρασύρη στήν καταστροφή.

Περιγράφονται διάφοροι τύποι καί βίοι Γάλλων καθώς καί προσφύγων ἐκ τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος. Δίχως νά επεκταθοῦμε περισσότερο μ' αὐτά, ἡ κεντρική ἱστορία ἀφορᾶ μιά κοπέλλα τήν HYDIE κόρη ἑνός 'Αμερικανοῦ Συνταγματάρχη πού ἔχει σταλεῖ στήν Εὐρώπη γιά τήν "ἐπιχείρησι Κιβωτός" πού προβλέπει τήν συμπλήρωσι ἑνός καταλόγου ἀτόμων πρός διάσωσι ἀπό τήν πρώτη κιόλας ἡμέρα τῆς Σοβιετικῆς εἰσβολῆς. 'Η HYDIE γίνεται ἐρωμένη ἑνός κομμουνιστοῦ λειτουργου, τοῦ Φέντια Νικίτιν. 'Ομως στό τέλος προσπαθεῖ νά τόν δολοφονήση.

Τό περίγραμμα αὐτῆς τῆς καταστάσεως γιά τούς προαναφερομένους "δυτικούς" χώρους εἶναι ἕνα κλίμα μιᾶς ὁλοκληρωτικῆς ἀσυνταξίας πού ἔχει τήν ρίζα του στήν ἔλλειψι ζωντανῶν ἰδανικῶν, στήν πλήρη ἀνικανότητά τους τόσο γιά ἐσωτερική, ὅσο καί γιά ἐξωτερική ἀντίστασι. 'Η HYDIE δέν δίδεται στόν Φέντια ἐπειδή ὁ τελευταῖος διαθέτει εἰδικά φυσικά προσόντα ἀλλά γιατί νομίζει πώς ἀνακαλύπτει σ' αὐτόν μιά ἐσωτερική ζωτικότητα πού λείπει ἀπ' ὅλους τούς ἄλλους. Ὁ Φέντια διαθέτει μιά πίστι ὅσο κι αὐτή εἶναι βάρβαρη. Στό περιβάλλον της οἱ ἄλλοι δέν διαθέτουν καμμιά.

Μᾶς παρουσιάζεται πραγματικά ὁ τύπος τοῦ ἁπλοῦ φιλελευθέρου πολυμαθοῦς διανοουμένου στό πρόσωπο τοῦ παραλυτικοῦ MONSIEUR ANATOLE. Συν-

→

αντοῦμε τόν LONTIEF καθιερωμένο ἥρωα τῆς Σοβιετικῆς κουλτούρας πού ἀφοῦ "διάλεξε τόν δρόμο τῆς ἐλευθερίας" αἰσθάνεται τόσο ἄδειος ὥστε νά εἶναι ἀνίκανος νά τελειώση τό βιβλίο πού σχεδιάζει ἀπό καιρό ἀρκούμενος νά παρακολουθήση ἕνα νούμερο σέ καμπαρέ τοῦ Παρισιοῦ. Ἔχουμε τόν Μπόρις, ἕναν Πολωνό ἐξόριστο πού ἡ ἔμμονη ἰδέα του νά βρῆ τρόπο νά ἐξοντώση τόν ἀόρατο πλέον "πατέρα τοῦ λαοῦ" τόν ὁδηγεῖ στήν Τρέλα. Συναντοῦμε Γάλλους πού ἀσχολοῦνται μέ τήν ἀνεύρεσι "δικαιολογιῶν" γιά τό "μετά".

Ὁ DUPEMONT, ἕνας πορνογράφος συγγραφέας εἶναι τῆς γνώμης ὅτι ἡ πορνογραφική παραγωγή μπορεῖ νά συνεχισθῆ ἀνενόχλητη, αὐτή τή φορά κάτω ἀπό τό πρόσχημα τῆς "κατηγορίας ἐνάντια στήν ἀστική διαφθορά". Ὁ δραμματουργός Νοβαρίν πού ἔχει σχεδιάσει ενα ἔργο μέ θέμα τόν Ἑρρῖκο VIII τῆς Ἀγγλίας μέσα στό ὁποῖο ἡ προλεταριακή θέσι ταυτίζεται μέ τίς Γαλλικές πατριωτικές ἀναμνήσεις.

Ἄλλοι ἔχουν ἤδη φροντίσει νά ἀποκτήσουν πλαστές ταυτότητες...Ἀπό τήν Ἀμερικανική πλευρά, στόν πατέρα τῆς HYDIE πού ἐπιμελεῖται τήν ἐπιχείρησι "Κιβωτός" ἀντιπαρατίθεται ὁ Τζέκινς πού ἔχει σάν ἀποστολή νά προχωρήση σέ μιά προσεκτική ἔρευνα πάνω στόν ἐρωτισμό τῶν γυναικῶν στήν Γαλλία μέ βάσι τίς διάφορες γεωγραφικές περιοχές καί τά κοινωνικά στρώματα.

Παρόμοιες πληροφορίες πρέπει νά χρησιμεύσουν στά Ἀμερικάνικά στρατεύματα ὅταν μετά τήν ὑποχώρησί τους στήν γραμμή τῶν Πυρηναίων θά ξαναγυρίσουν γιά νά"ἀπελευθερώσουν" τίς περιοχές πού εἶχαν δεχθεῖ τήν εἰσβολή. Μ' αὐτόν τόν τρόπο θά εἶχαν ἀποφευχθεῖ ὅλα τά ἐπισόδεια πού συνέβησαν κατά τό τέλος τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου· ἡ δέ συγκέντρωσις τῶν ἐρωτικῶν πληροφοριῶν θά ἀποτελοῦσε χρήσιμο παράγοντα γιά τήν "Εὐρωπαϊκή ὁλοκλήρωσι".

Ἡ κρίσις συνειδήσεως τῆς Ἀμερικανίδος ἐντοπίζεται τήν στιγμή πού ἀνακαλύπτει ὅτι ὁ Σοβιετικός ἐραστής της ἔχει ἔλθει στήν Γαλλία μέ σκοπό νά συμπληρώση τόν κατάλογο ὅλων ἐκείνων τῶν πολιτῶν πού πρέπει νά ἐξοντωθοῦν ἀμέσως μετά τήν Ρωσική κατοχή ὥστε τό Ἔθνος νά ἀποστεοποιηθῆ, νά γίνη ἕνας ἐξαρθρωμένος ὀργανισμός, ἕνα εἶδος πηκτοειδοῦς μαλακίου ἕτοιμο πρός χώνεψι (ἐπιχείρησις Κόμπρα) (1).

Ἡ HYDIE πηγαίνει νά καταγγείλη τόν Φέντια ὅμως ὁ COMMANCHE, ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καί ἐκπρόσωπος τῆς "Ἀντίστασης" ὁμολογεῖ ἀπερίφραστα πώς τά ξέρει ὅλα ἀλλά δεν μπορεῖ νά κάνη τίποτα γιατί ἕνας ἀπρόσεκτος χειρισμός τοῦ θέματος θά μποροῦσε νά προκαλέση ἕνα ἐπικίνδυνο διπλωματικό ἐπισόδειο.

Ἀπελπισμένη ἡ HYDIE ἀποφασίζει νά κάνη μιά συμβολική πρᾶξι παρόμοια μέ ἐκείνη τῆς Σαρλόττ Κορντέυ (2) γιά νά ταράξη τήν ἀπραξία καί νά σημάνη συναγερμό. Θά προσπαθήση νά σκοτώση τόν ἐραστή της. Ὅμως δέν τό κατορθώνει· ἁπλῶς τόν τραυματίζει. Τόσο ἀπό τήν Ἀμερικανική ὅσο καί ἀπό τήν Ρωσική τό θέμα ἀποσιωπεῖται καί παρουσιάζεται σάν μιά ἁπλῆ ἐρωτική ἱστορία. Ἡ HYDIE καί ὁ πατέρας της ἐπιστρέφουν στήν Ἀμερική.

Ἄν καί ὁ Καΐσλερ δέν εἶναι κομμουνιστής φαίνεται πώς ἔχει εἰδικευθεῖ στήν παρουσίασι τοῦ φαινομένου πού χαρακτηρίζεται ἀπό τήν πλήρη ἔλλειψι μιᾶς ἰδέας ἤ μιᾶς πίστεως μέσα στόν "δυτικό" κόσμο.

Σ' ἕνα ἄλλο του μυθιστόρημα "ARRIVAL AND DEPARTURE" (3) εἶχε ἐφαρμόσει τό ἴδιο σχῆμα πάνω σ' ἕνα ἄτομο που ἀφοῦ πρῶτα κατορθώνει νά ξεφύγη ἀπό τόν Μπολσεβικισμό ἀναχωρεῖ γιά μιά ἀποστολή ἐναντίον τῶν Γερμανῶν κατά τήν διάρκεια τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.(Ἡ ἀναφορά εἶναι ξεκάθαρη).

Ὅμως τό ἄτομο αὐτό δέν εἶναι σέ θέσι νά ἀντιπαραθέση τίποτα σ' αὐτόν πού ὑπερασπίζεται τόν φυλετικό μύθο τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ.

Μιά χαρακτηριστική φράσι: "Σήμερα εἶναι πολυτέλεια νά εἴμαστε ἥρωες ἀκόμη κι ὅταν ἔχουμε τό δίκαιο μέ τό μέρος μας".

Τό ἴδιο κενό εἶχε ἐπισημάνη καί ὁ Καΐσλερ πάνω στόν βαρυμένο μέ τήν Σοβιετική ἀπειλή Εὐρωπαϊκό κόσμο.

Ὁ COMMANCHE ὁ παλιός "ἀντιστασιακός" γνωρίζει μόνον τόν τρόπο"νά πεθάνη μέ ἀξιοπρέπεια" μέχρι νά φθάσουν οἱ πέρα τοῦ Ἀτλαντικοῦ "ἀπε-

→

λευθερωτές".

"'Αξιοπρεπής χειρονομία", "Πρόκλησι στό πεπρωμένο" εἶναι φράσεις καθαροῦ ρομαντισμοῦ. Εἴμαστε στά 1955. Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς ἀναμονῆς μέ τίς σχεδόν κοσμογονικές διαστάσεις της ἔχει ἐκτονωθεῖ ἀρκετά φθάνοντας στό πρόσφατο ειδύλλιο τῆς Γενεύης. Ὅμως ἡ ἐσωτερική κατάστασι παραμένει ἀμετάβλητη. Ὁ ἴδιος ὁ COMMANCHE παρομοιάζει τήν Εὐρώπη μ' έναν ἐθελοντή αἱμοδότη πού στό τέλος πεθαίνει ἀπό ἀναιμία.

"Εἴμαστε φυσικά καί πνευματικά ἀποστεωμένοι· δέν ἔχουμε νά προσφέρουμε τίποτε ἄλλο στό πνεῦμα παρά μόνον στίς αἰσθήσεις."

Αὐτή ειναι λίγο ἤ πολύ ἡ ἀλήθεια καί ὄχι φυσικά μόνο γιά τήν Γαλλία ὅπου ὁ αἰσθητικισμός της καί ὁ διανοουμενισμός της χαρακτηρίζονται ἀπό ἕναν στό ὑπέρτατο όριό του φιληδονισμό, σημεῖα [illegible]ειδιά μιᾶς καταστάσεως πού ἔχει γεννήσει ἡ τελευταία Εὐρώπη προχωρῶντας ἀπό τήν λογοτεχνία στήν ζωγραφική καί ἀπό τήν μουσική στόν κινηματογράφο δίχως φυσικά νά γίνη ἀναφορά στίς ἰδεολογίες ἐκεῖνες πού σέ τελευταῖα ἀνάλυσι στράφηκαν ἐναντίον της.

Χ ρ ε ι ά ζ ε τ α ι   μ ι ά   κ α ι ν ο ύ ρ γ ι α   ἀ π ο κ ά λ υ φ ι ς. Αὐτή εἶναι μιά SUI GENESIS πίστι, μιά ἰδέα μέ διεθνῆ χαρακτῆρα. Πρέπει νά γίνη ἀντιληπτό πώς κάτι τέτοιο ἀποτελεῖ βασική προϋπόθεσι γιά ἕναν θετικό καί ὄχι ἀπλῶς παθητικό ἀντιμπολσεβικισμό. Στρατιωτικές συμφωνίες, ἀπλές κοινωνικές μεταρρυθμίσεις, παραδοσιακά κάτάλοιπα, δέν εἶναι πλέον ἀρκετά.

Στό βιβλίο ἔχει δοθεῖ μιά ψυχαναλυτική ἀναλογία. Ἡ HYDIE ἀπό μικρή εἶχε κλείσει τά μάτια στήν πραγματικότητα τοῦ σέξ, διώχνοντάς το ἀπό τήν συνείδησι γιά νά ἀναπαυθῆ στόν ὕπνο μιᾶς ἐφήμερης ἀθωότητας.

"Οἱ λαοί τῆς Εὐρώπης κάνουν ἀκριβῶς τό ἴδιο". Πάνω τους δρᾶ ἕνας μηχανισμός ἀπωθήσεως τῶν γεγονότων, ἕνα καθεστώς Φροϋδιανῆς λογοκρισίας περισσότερο ἀποτελεσματική ἀπό ὁποιανδήποτε ὁλοκληρωτική λογοκρισία ἐμποδίζει κάθε δυσάρεστη πληροφορία νά φθάση στήν συνείδησι τοῦ πολιτικά ἀρρώστου.

Αὐτή ἡ παθολογική κατάστασι πού ὑπάρχει στήν Εὐρώπη τοῦ 1955 εἶναι περισσότερο αἰσθητή στήν 'Ιταλία: μᾶς ἀποπροσανατολίζει. Ἡ φάρσα τοῦ κομμουνιστικο-κυβερνητικοῦ ἀγῶνα συμβάλλει στόν προαναφερόμενο ἀποπροσανατολισμό.

Ὁ "ἐρχομός τοῦ κομήτη" δέν εἶναι καί οὔτε ἴσως θά ὑπάρξη γνώρισμα τοῦ αὔριο. Ἀλλά μέχρι τώρα δέν ἔχουν ἐκδηλωθεῖ σοβαρές ἀνησυχίες καί ὁ καιρός αὐτός πρέπει νά ἀξιοποιηθῆ γιά νά προετοιμάση μιά πραγματική ἀφύπνησι, γιά νά δώση ζωή στήν ἀπόλυτη ἐκείνη ἰδέα πού εἶναι προϋπόθεσις τοῦ σωστοῦ ἀντιμπολσεβικισμοῦ.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

1) Ἡ παγία αὐτή τακτική τῶν κομμουνιστῶν ἔγινε ἰδιαίτερα αἰσθητή μετά τό τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου όταν στό ὄνομα τῆς "ἀποναζιστικοποίησης" έπεισαν τήν δύσι νά στραγγαλίση μέ τά ἴδια τής τά χέρια τά μεγαλύτερα ὀνόματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς διανόησης, ρίχνοντας στή φωτιά καί στήν περιφρόνησι ὁτιδήποτε μποροῦσε νά ἀντιταχθῆ στήν εἰσβολή τῶν βαρβαρικῶν ἰδεῶν(Σ.Μ.)

2) MARIE-ANNE-CHARLOTTE CORDAY (1768-1793), Γαλλίδα εὐγενής, πού δολοφόνησε στίς 13 'Ιουνίου 1793 τόν MARAT ἐκδικουμένη μέ τόν τρόπο αὐτό τό καθεστώς τῆς τρομοκρατίας πού εἶχε ἐπιβληθεῖ. Γιά τήν πράξι της αὐτή κατεδικάσθη σέ θάνατο καί εκτελέστηκε στήν Γκιλοτίνα 4 μέρες ἀργότερα.(Σ.Μ.)

3) Ἑλληνικός τίτλος: ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΔΙΧΩΣ ΣΤΑΥΡΟ.(Σ.Μ.)

Στό ἐπόμενο τεῦχος θά δημοσιευθῆ τό ἄρθρο τοῦ 'Αντριάνο Ρομουάλντι: Ὁ Ὄσβαλντ Σπένγκλερ καί τά "'Αποφασιστικά χρόνια".

Κ. ΠΑΛΑΜΑ

Τό σαΐτεμα

Καί χαμήλωσες, ὦ Φοῖβε, ἀπό τά ὕφη
Τῶν 'Ολύμπων τῶν ἁγνῶν
Πρός τοῦ χαύνου τήν πατρίδα;
Πρός τή χώρα τῶν ὀκνῶν.
Κ' ἔπαιξες τή λύρα, ἀνάβρυσμα
Παναρμονικῶν πηγῶν·
Λόγια σ' ἀπαντήσανε βαρήκοων
Καί περίγελα τυφλῶν
Τότε, σά νά γύρευες τήν πλάση
Νά λυτρώσης ἀπό μόλυσμα,
Κι ἀπ' τ' ἀκάθαρτα ὅλα τόν ἀέρα,
Ἔρριξες τή λύρα, κι ἔγινες
Σαϊτευτής, καί τά σαΐτεψες
Τῶν ἀνοήτων τά κοπάδια πέρα ὡς πέρα!

ἀπό τήν συλλογή "'Ασάλευτη Ζωή"

'Εμπρός σύντροφοι,

Ἄς ξεδιπλώσουμε περήφανα στόν ἀέρα τά πολεμικά μας λάβαρα κι ἄς σαλπίσουμε στό Πανελλήνιο,ἐγερτήριο,τό ξεκίνημα τῆς 'Εθνικοσοσιαλιστικῆς 'Επαναστάσεως. Μιᾶς 'Επαναστάσεως ἀλλιώτικης ἀπ' τίς ἄλλες πού θά ξεκινᾶ ἀπ' τίς ψυχές, ἀπ' τίς καρδιές, ἀπ'τά μυαλά. Ἄς βγοῦμε μαχητικά νά διαδηλώσουμε τή θέλησί μας γιά τήν πραγματική ἀλλαγή πού θά ἀπελευθερώση τήν Πατρίδα καί τήν Φυλή ἀπό ξένες ἐξαρτήσεις, πού θά ἀπελευθερώση τό ἄτομο ἀπό τά νῦν ὑπάρχοντα σάπια κοινωνικά συστήματα. 'Εμπρός ἄς πυκνώσουμε τίς γραμμές μας μέ ὅτι ὑγιές μπορεῖ νά προσφέρη τό Ἔθνος μας σέ ἀνθρώπινο δυναμικό φτιάχνοντας ἀνίκητες πνευματικά στρατιές ἐπιλέκτων. 'Ο δρόμος τοῦ 'Αγώνα καί τῆς Θυσίας εἶναι ἀνοικτός. Ἄς τόν βαδίσουμε. "...Μπρός ἀπό ἐμᾶς προχωροῦν μέ σχισμένες σημαῖες οἱ νεκροί σύντροφοι τοῦ Νέου Ἔθνους καί Πάνω ἀπό μᾶς οἱ ἥρωες Πρόγονοι!..."

Μέ ἀγωνιστικούς χαιρετισμούς
Στρατευμένοι Σύντροφοι.

ἀνταπόκρισι ἀπό το στρατό

Ἑβραϊκή ἐπίθεσι κατά τοῦ G.R.E.C.E.

τοῦ
ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΥΡΙΑΝΙΔΗ

Εχει γίνει πιά στίς μέρες μας συνηθισμένη τακτική ἡ συκοφαντική δυσφήμησι, ἡ ψευδολογία, ἡ κινδυνολογία καί οἱ ὑστερικές κραυγές, ἐναντίον κάθε κινήσεως πού τείνει νά ξυπνήση τόν κόσμο ἀπό τόν πνευματικό λήθαργο, στόν ὁποῖο τόν ἔχουν ρίξει τά σημερινά Κατεστημένα της Παρακμῆς.

Ἡ βρώμικη αὐτή τακτική εἶναι πλέον γνωστή σέ ὅλους. Στήν ἀρχή ἐφαρμόζεται ἡ συνωμοσία τῆς σιωπῆς ἡ ἀποσιώπησι τῶν δραστηριοτήτων τῆς ἐν λόγῳ κινήσεως. Αν δέν ἀποδώση, καταφεύγουν στήν παραμόρφωσι τῶν θέσεων καί ἰδεῶν τίς ὁποῖες διακηρύσσει. Τέλος, σέ περίπτωσι ἀποτυχίας καί αὐτῆς τῆς πανουργίας, τό μόνο πού τούς ἀπομένει, εἶναι ἡ συκοφαντία, τό ψεῦδος καί ἡ πλήρης διαστρέβλωσι τῶν ἰδεῶν τῆς κινήσεως.

Ἡ ἴδια ἀκριβῶς τακτική ἀκολουθήθηκε καί γιά τήν G.R.E.C.E. (Ὁμάδα Ἀναζητήσεων καί Μελετῶν γιά τόν Εὐρωπαϊκό Πολιτισμό). Ἡ G.R.E.C.E. κτυπήθηκε μέ ὅλους τούς τρόπους. Στήν ἀρχή μέ τήν σιωπή. Ὅλες οἱ πολιτικές της ἐνέργειες ἀποσιωποῦντο, οἱ ἀνακοινώσεις τῆς ποτέ δέν ἔβλεπαν τό φῶς τῆς δημοσιότητος καί τά βιβλία της καί περιοδικά της ἀπεκρύπτοντο συστηματικά. Παρ' ὅλ' αὐτά οἱ ἰδέες τῆς G.R.E.C.E. ἁπλώθηκαν ὄχι μόνο στήν Γαλλία, ἀλλά καί στήν Εὐρώπη ὁλόκληρη. Τότε ἄρχισαν νά μπαίνουν σέ ἐφαρμογή ἄλλα σχέδια τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Κατεστημένου. Ἡ συκοφαντία, τό καθαρό ψεῦδος, ἡ διαστρέβλωσι τῶν θέσεων τῆς G.R.E.C.E., ἄρχισαν νά ἐμφανίζωνται καθημερινα σέ ὅλες σχεδόν τίς ἐφημερίδες καί τά περιοδικά τοῦ "ἐλευθέρου" τύπου. Ἦταν ὅμως αὐτό ἀκριβῶς ὁ θρίαμβος τῆς G.R.E.C.E. Τῆς δόθηκε πλέον ἡ εὐκαιρία νά κάνη γνωστές τίς θέσεις της στόν Λαό, ἀποστομώνοντας ἔτσι τούς βρωμερούς συκοφάντες της. Σέ ὅλες τίς ἀνεπτυγμένες χῶρες τοῦ κόσμου βρέθηκαν ἄνθρωποι πρόθυμοι νά διαδώσουν τίς θέσεις της καί τίς ἰδέες της.

Στήν Ἑλλάδα, μόνον ἡ "ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ" τόλμησε νά δημοσιεύση στήν ἀρχή μεμονωμένα ἀποσπάσματα καί ἀργότερα νά θέση σέ κυκλοφορία ὡρισμένα ἀπό τά βιβλία τῶν κυριωτέρων ἐκπροσώπων τῆς G.R.E.C.E. Πάντως καί στήν χώρα μας τό κατεστημένο δέν ἔμεινε βουβό.

Τό ὄργανο τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος, τά "ΧΡΟΝΙΚΑ", ξεπέρασε τόν ἑαυτό του στό βρωμερό σέ ψευδολογίες, συκοφαντίες καί διαστρεβλώσεις δημοσίευμά του, στό τεῦχος 42 (Ὀκτώβριος 1981 -Τισρί 5742). Μέ τίτλο "Ὁ ἀντισημιτισμός σήμερα στήν Δύσι" καί συγκεκριμένα στήν παράγραφο: Ἡ νέα "διανοητική" δεξιά, ἀντιγράφουμε:

"...Μετά τήν τρομοκρατία, ἡ νέα "διανοητική" δεξιά εἶναι, ἴσως, τό πλέον ἐπικίνδυνο φαινόμενο τῆς σημερινῆς ἀκροδεξιᾶς. Οἱ ἀκροδεξιοί αὐτοί δέν μάχονται μέ βόμβες, ἀλλά χρησιμοποιοῦν "κουλτουριάρικες" μεθόδους. Πρωτοεμφανίστηκαν στήν Γαλλία μέ τήν ἐπονομαζόμενη ὀργάνωσι G.R.E.C.E...., σάν μιά νέα "σχολή σκέψης", ἕνα πολιτιστικό, παρά ενα πολιτικό κίνημα, ἡ ὁποία ὅμως κηρύσσει καί δι δίδει πολύ συγκεκριμένες πολιτικές ἰδέες, παρόλον ὅτι καλύπτεται πίσω ἀπό τήν ὀνομασία τῆς νέας ἐπιστήμης, τῆς "κοινωνιοβιολογίας". Ἡ ἰδεολογία τῆς G.R.E.C.E. βασίζεται στήν θεωρία ὅτι οἱ ἄνθρωποι, καί σάν ἄτομα καί σάν φυλές, εἶναι ἄνισα πλασμένοι ὅτι προορισμός τῆς ΕΛΙΤΕ εἶναι νά κυβερνᾶ καί ὅτι μόνο μία ἱεραρχική κοινωνική δομή μπορεῖ νά διασφαλίση τήν πρόοδο τῆς κοινωνίας. Ἡ G.R.E.C.E., συνεπῶς, ἀπορρίπτει τόν ἰουδαϊκο-χριστιανικό πολιτισμό, πού τονίζει τήν ἰσό-

τητα όλων των ἀνθρώπων, ἐπιστρέφοντας στίς ἰνδοευρωπαικές, δηλαδή τίς ἄριες ρίζες τοῦ εὐρωπαικοῦ πολιτισμοῦ.
Εἶναι ἡ G.R.E.C.E. ἀντισημιτική ὀργάνωσι; Οἱ ἡγέτες της τό ἀρνοῦνται ἐμφαντικά, καθώς καί οτι δέν πρέπει νά ταυτίζονται μέ τούς παραδοσιακούς ἀκροδεξιούς ριζοσπάστες. Εἶναι ὅμως, σαφῶς ρατσιστική˙ ἡ δέ πίστη τους στήν ὑπεροχή τῆς Άριας φυλῆς περικλείει τίς ρίζες τοῦ ἀντισημιτισμοῦ... Συνειδητά ἡ ἀσυνείδητα ἡ GRECE μεταφέρει στήν ἰδεολογία της πολλές ναζιστικές ἰδέες, πρόσφατα δέ ἀποδείχθηκε ὅτι παρά τίς περί ἀντιθέτου διαμαρτυρίες, ἡ GRECE διατηρεῖ ἐπαφές μέ ἐξτρεμιστικές δεξιές ὁμάδες σέ ἀρκετές χῶρες..."

Ἀπό τά γραφόμενα τῶν Ἑβραίων, πού μοιάζουν ἀπόλυτα μέ τά εκατοντάδες ἄλλα πού γράφτηκαν στίς ἄλλες χῶρες τῆς Εὐρώπης, φαίνεται ὁλοκάθαρα ἡ προσπάθειά τους νά παρουσιάσουν τήν G.R.E.C.E. σάν ἐξτρεμιστική καί ἀνατρεπτική κίνησι.

Ὅπως γράφει καί ὁ κυριώτερος ἐκπρόσωπός της, ὁ Ἀλαίν ντέ Μπενουά στόν ἀποκαλυπτικό πρόλογο του βιβλίου του "ΟΙ ΙΔΕΕΣ ΣΤΑ ΟΡΘΑ" (Ἑλληνική ἔκδοσι ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ), "Ἡ κλασσική τεχνική τῆς συκοφαντίας εἶναι ἡ ἀνάμειξις, ἤ τό σύστημα τῶν συγκοινωνούντων δοχείων. Συνίσταται στό νά δημιουργήση μίσος πρός κάτι πού ἔχει ἤδη μισηθεῖ".

Τό πόσο ὅμως ἐνόχλησε αὐτή ἡ κίνησι τούς ἐκπροσώπους τῆς Παράκμης φαίνεται καθαρά καί στό τεῦχος τῶν "Χρονικῶν" τοῦ Δεκεμβρίου 1981, ὅπου ἀφιερώνεται στήν G.R.E.C.E. ὁλόκληρο τό κύριο ἄρθρο τοῦ περιοδικοῦ τους μέ τίτλο: "Ἀντισημιτισμός, Ἀντισιωνισμός καί Παγανισμός", ὅπου μεταξύ πολλῶν ἄλλων ἀναφέρουν:

"...ὑπάρχουν σήμερα Εὐρωπαῖοι καί Γάλλοι (Σ.Σ.: λές καί οἱ Γάλλοι δέν εἶναι Εὐρωπαῖοι) πού ἔχουν ἀναστήσει καί καλλιεργοῦν ἐκ νέου τό μύθο (Σ.Σ.:) τῆς Άρειας φυλῆς καί ἑνός πολιτισμοῦ πού εἶναι τελείως δυτικός καί ὁ ὁποῖος θά πρέπει νά διαφυλαχτεῖ ἀπό τά μιάσματα τῆς Ἀνατολῆς", ἤ ἀκόμη:
"Ὁ ἀρχαῖος παγανισμός ἀπό τή σκοπιά του διακήρυσσε οτι ἡ φύση προϋποθέτει τή δουλεία γιά ὁρισμένους ἀνθρώπους..." καί ἀκόμη:
"Τό βασικό σφάλμα τοῦ ρατσισμοῦ, ὅπως καί ὑπό τή νεοναζιστική καί νεοπαγανιστική μορφή του, εἶναι οτι ταυτίζει τήν πολιτιστική κληρονομιά ἑνός λαοῦ μέ τήν γενετική κληρονομιά τῶν ἀτόμων".

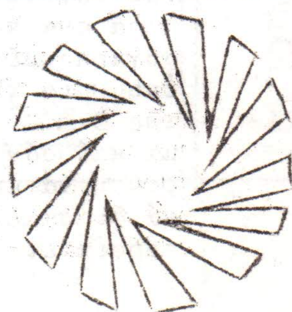
Ἀλλά τό ἀποκορύφωμα τῆς ψευδολογίας καί λασπολογίας τό συναντᾶμε λίγο παρακάτω, στό σημεῖο πού λέει οτι:
"Σέ ὅτι ἀφορᾶ τίς ἀξίες τοῦ παγανισμοῦ, τίς ὁποῖες βλέπουμε νά ἐξυπηρετοῦνται σήμερα ἀπό ὁρισμένους κύκλους, σέ ἀντιδιαστολή πρός τόν ἰουδαϊκο-χριστιανικό πολιτισμό, τίς συναντᾶμε περισσότερο στή φιλολογία καί στά φανταστικά μυθιστορήματα, παρά στήν ἀντικειμενική ἱστορία"
(Οἱ ὑπογραμμίσεις εἶναι τοῦ συντάκτου.)

Ὥστε δέν ὑπάρχουν λοιπόν ἀξίες στόν ἀρχαῖο Ἑλληνικό παγανιστικό πολιτισμό; πῶς πλάστηκε ὁ "καλός κἀγαθος ἀνήρ" τῶν ἀρχαίων; μέ βάσι τίς ἰουδαϊκές προφητεῖες; ὥστε φιλολογίες καί φαντασιώσεις εἶναι ὁ ἡρωικός τρόπος ζωῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων; καί εἶναι ἠθική ἀξία τεκμηριωμένη, τό νά θεωρῆσαι ὁ ἐκλεκτός λαός τοῦ Γιαχβέ, μέ ἀποστολή σου νά ἐξουσιάσης κάποτε τόν κόσμο; καί εἶναι ἠθικές ἀξίες τό "ἀγάπα τόν ὁμόφυλόν σου καί μίσησε τόν ἐχθρόν σου", ἤ τό "ὀφθαλμόν ἀντί ὀφθαλμοῦ καί ὀδόντα ἀντί ὀδόντος" καί οἱ τόσοι ἄλλοι τρόποι "ἐκδικήσεως" πρός ὅσους δέν ἐκούσουν τόν λόγο τοῦ Γιαχβέ, πού ἀναφέρονται μέσα στά "ἱερά" σας βιβλία;

Συνέχεια στή σελίδα 123

στοχος

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΤΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

νεες εκδοσεις

ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΩΥΣΗ ΣΤΟΝ ΛΕΝΙΝ
DIETRICH ECKART
Μετάφρασι - Πρόλογος: Γεώργιος Ἡλιόπουλος
Ἐκδόσεις: "ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ"
Ἀθῆναι 198Ι

Τό βιβλίο αὐτό κυκλοφόρησε στή σειρά "Στοιχεῖα περί Σιωνισμοῦ". Τυπώθηκε γιά πρώτη φορά στή Γερμανία, λίγο μετά τό πραξικόπημα τοῦ Μονάχου, βάσει σημειώσεων τοῦ συγγραφέως, ὁ ὁποῖος στό μεταξύ εἶχε πεθάνει. Πρόκειται γιά μιά συνομιλία μεταξύ τοῦ συγγραφέως καί τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ. Μιά παράθεσι, ἱστορικῶν κυρίως, στοιχείων, πού παρουσιάζουν τό πρόβλημα τοῦ Ἑβραϊσμοῦ ἀπό ἱστορική περισσότερο παρά ἀπό φυλετική ἤ ταξική ἄποψι.
Ἡ ἔκδοσι τελειώνει μέ μία ἐπιστολή τοῦ Χίτλερ πρός λοχαγό τοῦ ἐπιτελείου ἀναφερόμενη στό θέμα τοῦ ἀντισιωνισμοῦ.

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
Ἀλαίν ντέ Μπενουά
Ἐκδόσεις: "ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ"
Ἀθῆναι 1982

Κυκλοφόρησε στή σειρά "Στοιχεῖα γιά τόν Εὐρωπαϊκό Πολιτισμό". Τό βιβλίο χωρίζεται σέ δύο μέρη. Στό πρῶτο δημοσιεύεται τό ὁμώνυμο δοκίμιο τοῦ Ἀλαίν ντέ Μπενουά, πού πρωτοδημοσιεύθηκε στήν ἐπιθεώρησι "ELEMENTS". Στό δεύτερο μέρος ὑπάρχει μιά συνέντευξις τοῦ Ρομπέρ ντέ Χέρτ (στέλεχος καί αὐτός τοῦ φιλοσοφικοῦ ρεύματος τῆς "Νέας Δεξιᾶς") σέ συντάκτη τῆς "ELEMENTS".

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΕΘΝΙΚΟΥ
Νικολάου Μιχαλολιάκου
Ἐκδόσεις "ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ"
Ἀθῆναι 1982

Συλλογή ποιημάτων, μέ ἀναφορές σέ ἱστορικά καί μυθικά πρόσωπα καί γεγονότα. Πρόλογος: Φώτη Παπαθανασίου.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ
Γεωργίου Μεταξᾶ
Ἐκδόσεις "ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ"
Ἀθῆναι 1982

Ποιητική συλλογή, μέ σύντομο πρόλογο Νικ. Μιχαλολιάκου.

Στήν στήλη αὐτή θά δημοσιεύονται ἐκεῖνες ἀπ' τίς ἐπιστολές πού λαμβάνουμε καί οἱ ὁποῖες (εἴτε οἱ ἴδιες εἴτε οἱ ἀπαντήσεις πού μᾶς ζητοῦν οἱ ἐπιστολογράφοι) ἐνδιαφέρουν ὅλους τούς ἀναγνῶστες μας.

ἐπιστολες ἀναγνωστων

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Η 21η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

'Από τόν συναγωνιστή Γ.Π. πήραμε ἐπιστολή στήν ὁποία μετά τά καλά λόγια πού ἀφιερώνει στό περιοδικό, μᾶς ζητάει:

"...θά θέλαμε σέ κάποιο τεῦχος νά ἀφιερώσετε κάτι γιά τούς νέους ἐθνικοσοσιαλιστές γιά νά τούς δώσετε κουράγιο στή συνέχισι τοῦ ἀγώνα τους.
Θέλουμε ἐπίσης κάποτε σ' αὐτό τό περιοδικό πού εἴμαστε σίγουροι γιά τήν αὐθεντικότητά του, νά γράφετε μέ ἁπλᾶ λόγια τίς θέσεις τοῦ κινήματός μας. Τί πιστεύουμε καί γιατί, τί θέσι πρέπει ν' παίρνουμε ἀπέναντι στήν ἐπανάστασι τῆς 2Ιης 'Απριλίου 1967..."

Γ.Π.
'Αμπελόκηποι
'Αθῆναι

Φίλε συναγωνιστή,
Εὐχαριστοῦμε γιά τά ἐνθαρρυντικά σου λόγια. Μᾶς ὁπλίζουν μέ ψυχικό σθένος γιά τήν συνέχισι τοῦ ἀγῶνα μέχρι τῆς νίκης.
"Οπως θά ἔχεις διαπιστώσει, μέ μία σειρά ἰδεολογικῶν ἄρθρων, προσπαθοῦμε γιά πρώτη φορά συστηματικά στό χῶρο μας νά καλύψουμε τό κενό πού ὑπάρχει καί τό ὁποῖο ὀφείλεται στό φρᾶγμα τῆς σιωπῆς πού ἔχουν ὑψώσει γύρω ἀπό κάθε τί πού ἀφορᾶ τήν ἰδεολογία μας, τά κατεστημένα τῆς παρακμῆς.
"Οσον ἀφορᾶ τό ἄλλο σκέλος τῆς ἐρωτήσεως σου ἔχουμε νά σοῦ ποῦμε τά ἑξῆς: Θά γνωρίζης ἤδη, ὅτι βασική ἀρχή τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ γιά τήν ἀξιολόγησι τῶν διαφόρων καταστάσεων εἰναι τό:
ΚΑΛΟ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΣΥΜΦΕΡΕΙ ΣΤΟ ΕΘΝΟΣ. Μέσα ἀπό τό πρίσμα αὐτό ἐξετάζουμε πάντοτε τά διάφορα γεγονότα καί σύμφωνα μέ αὐτό ἐξάγουμε τά συμπεράσματά μας.
"Ετσι, ἐξετάζοντας τό φαινόμενο τῆς 2Ιης 'Απριλίου, ἐξάγουμε τά ἑξῆς συμπεράσματα:
Ι) Ἡ 2Ιη 'Απριλίου δέν ὑπῆρξε ἐπανάστασι, γιατί απλούστατα δέν προέβη σέ καμμία ἀλλαγή τῶν θεσμῶν καί τῶν δομῶν τῆς κοινωνίας. Δέν ἔκανε δηλαδή καμμία ἐπαναστατική ἀλλαγή. 'Εξ ἄλλου καμμία ἰδεολογία δέν προέβαλλε πλήν τῆς τόσο φθαρμένης αὐτῆς τοῦ "ἀντικομμουνισμοῦ". Ἡ 2Ιη 'Απριλίου ὑπῆρξε μία Συντηρητική Δικτατορία τῆς Δεξιᾶς, γιατί μόνη της ἔτσι τό θέλησε καί γιατί δέν ἔκανε τίποτε πού νά δείχνη τό ἀντίθετο. Εἶχε ὁπωσδήποτε ὡρισμένα στοιχεῖα προοδευτικότητος τά ὁποῖα δέν φθάνουν ὅμως γιά νά τήν χαρακτηρίσουν ἐπανάστασι.
2) Ἡ 2Ιη 'Απριλίου δέν ἦταν προδοτική. Τά κυριώτερα στελέχη της ἦταν ἀνώτεροι Ἕλληνες 'Αξιωματικοί οἱ ὁποῖοι ἐπιχείρησαν τήν λύσι, μέ τόν τρόπο πού αὐτοί νόμιζαν καλύτερο. Τό ἄν οἱ στόχοι της περί ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως ἀπέτυχαν, ὀφείλεται στήν πολιτική ἀπειρία καί στήν ἔλλειψι σαφοῦς ἰδεολογικῆς τοποθετήσεως τῶν στελεχῶν της. Δέν πρέπει ἄλλωστε νά λησμονοῦμε καί τή διαρκῆ λυσσώδη ἀντίθεσι τῶν Κατεστημένων.
Συμπερασματικά, γιά τούς Ἕλληνες 'Εθνικοσοσιαλιστές ἡ 2Ιη 'Απριλίου ὑπῆρξε μία δικτατορία τῆς Δεξιᾶς ἀπό ἀνώτερους ἀξιωματικούς τοῦ 'Ελληνικοῦ Στρατοῦ, οἱ ὁποῖοι δροῦσαν μέ μοναδικό τους γνώμονα τόν πατριωτισμό τους, χωρίς καμμία ἰδεολογική τοποθέτησι πέρα ἀπό τίς γνωστές ἰδεολογικές θέσεις τῆς κλασσικῆς 'Ελληνικῆς Δεξιᾶς. Τό ἄν ἡ ἱστορική της παρεμβολή ὑπ-

ῆρξε ἐπωφελής ἤ ὄχι γιά τό Ἔθνος ὔτο εἶναι πολύ ἐνωρίς γιά νά συζη- θῆ τώρα. Καί αὐτό διότι:

α) Τά πολιτικά πάθη εὑρίσκονται ἀκόμη σέ ἀναβρασμό.

β) Τά περισσότερα στοιχεῖα δέν ἔχουν ἀκόμη δεῖ τό φῶς τῆς δημοσιότητος.

γ) Οἱ ἀλυσσιδωτές ἀντιδράσεις τῶν διαφόρων ἐνεργειῶν της δέν ἔχουν ἀκόμη λήξει, ἀλλά διαρκοῦν καί εὑρίσκονται οὕτως εἰπεῖν ἐν ἐξελίξει.

Αὐτό εἶναι ἔργο τοῦ ἱστορικοῦ τοῦ μέλλοντος, στόν ὁποῖο ἀνήκει βέβαια καί ἡ τελική γνώμη.

"ἡ ΦΩΝΗ τοῦ ΛΑΟΥ"

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Εἶμαι ἕνας ἀπό τούς νέους ἀναγνῶστες τοῦ μαχητικοῦ περιοδικοῦ "ἡ ΦΩΝΗ τοῦ ΛΑΟΥ". Διάβασα ἕνα ἄρθρο στό προηγούμενο φύλλο, μέ τίτλο: "Τουρκοεβραῖοι ἡγοῦνται προπαγάνδας εἰς Καλιφόρνια" καί σκέφτηκα πώς ἐμεῖς, οἱ ἀπόγονοι τῶν Δωριέων, οἱ ἀδικημένοι τῆς νεώτερης ἱστορίας, βγαίνουν ἀπ' τά στόματα μερικῶν συκοφαντῶν ἀδικοῦντες.

Δέν μπορῶ νά καταλάβω τί κράτος εἶναι αὐτό πού ἀπαγορεύει τό ρατσισμό, ἐνῶ τό ἴδιο κάνει φυλετικές διακρίσεις, μέ τό νά ἔχη "μή στάξη καί μή βρέξη" τίς τουρκικές μειονότητες τῆς Θράκης. Τί εἴδους προστασία εἶναι αὐτή; ἄραγε τούς προσέχουμε τόσο γιατί εἶναι πνευματικά ἀνώτεροι; μήπως ἐπειδή εἶναι οἰκονομικά ἰσχυροί; ἤ μήπως ἐπειδή φοβόμαστε τούς ἐξ ἀνατολῶν ὁμοφύλους τους;

Γιά νά ἡσυχάσουμε μιά γιά πάντα ἀπό τό βρωμερό αὐτό μίασμα, πρέπει νά ἐλαττωθῆ στό ἐλάχιστο ὁ ἀριθμός τῶν ἀλλοφύλων (καί κυρίως Τούρκων), πού κατοικοῦν στήν Ἑλλάδα). Μέ τόν τρόπο αὐτό, θά μπορέσουμε νά γλυτώσουμε ἀπ' τούς κλέφτες καί τούς φονιάδες, θά γλυτώσουμε ἀπό τίς ἑστίες μολύνσεως καί ἀσθενειῶν καί τέλος ἀπό τήν διάβρωσι τῶν ἐθίμων τοῦ τόπου μας.

Ἔτσι εἶναι βέβαιο ὅτι θά ἐξασφαλισθῆ ἡ καθαρότητα τοῦ αἵματος τοῦ Ἕλληνα καί γενικά τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καί θά διασωθῆ ὅλος αὐτός ὁ πολιτισμός πού γιά 3000 χρόνια φώτισε τόν κόσμο καί πού τώρα κινδυνεύει ἀπό μερικές χιλιάδες βαρβάρους.

Ν.Β.
Σπουδαστής
Θεσσαλονίκη

ΕΒΡΑΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ G.R.E.C.E.

συνέχεια ἀπό τήν σελίδα 18

Αὐτά καί ἄλλα πολλά γράφτηκαν καί πολλά θά γραφοῦν ἀκόμη γιά τήν GRECE, ἀπό τούς κάθε λογῆς συκοφάντες της, ἀπό κάθε καλοβολεμένο ὑπηρέτη τοῦ συστήματος πού νοιώθει τίς ἰδέες καί τίς θέσεις τῆς GRECE νά τοῦ πριονίζουν σιγά-σιγά τό κλαδί πάνω στό ὁποῖο κάθεται. Ἀλλά ἡ GRECE εἶναι πλέον μιά δύναμι. Οἱ ἰδέες της, πραγματικά ἀξιόλογες, ἔχουν ἐξαπλωθεῖ σ' ὅλον τόν κόσμο. Δέν μένει πιά παρά μόνον νά βρεθοῦν οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι γιά νά τίς ὑλοποιήσουν. Γιατί ὅπως λέει καί ὁ ALAIN DE BENOIT:

"Ἡ GRECE τοποθετεῖται σ' ἕνα τελείως διαφορετικό ἐπίπεδο: τό ἐπίπεδο τῆς κουλτούρας (τό πνευματικό πολιτιστικό ἐπίπεδο) ἤ γιά νά χρησιμοποιηθῆ ἕνας ὅρος πού τῆς εἶναι ἀγαπητός, τό ἐπίπεδο τῆς μεταπολιτικῆς. Βέβαια, θά ἦταν πολύ ἀφελές νά μή γίνη παραδεκτό ὅτι κάθε ἰδέα μπορεῖ μιά μέρα νά βρῆ μιά ἐπέκτασι στόν πολιτικό τομέα. Ἀλλά αὐτό δέν εἶναι δουλειά τῆς GRECE... καί ἐπ' αὐτοῦ, οἱ γνῶμες τῶν πολιτικῶν, φιλικές ἤ ἐχθρικές, γι' αὐτήν, τήν νοιάζουν τόσο, σάν νά προέρχονται ἀπό ἐκτροφεῖς σκύλων ἤ κατασκευαστές σκαφάνδρων.

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΗ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΑΣ ΦΩΝΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ

ΑΝΔΡΕΑ ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ

- ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ
- ΤΟ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
- Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
- ΕΘΝΟΚΡΑΤΙΑ
- ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ - ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

ΑΛΑΙΝ ΝΤΕ ΜΠΕΝΟΥΑ

- ΟΙ ΙΔΕΕΣ ΣΤΑ ΟΡΘΑ
- Η ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΤΟΥ ΝΙΤΣΕ
- Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
- Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Π Ο Ι Η Σ Ι

ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΟΥΣΤΑΪΡΑ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΤΗ ΦΥΛΗ ΓΙΑ ΤΟ ΑΙΜΑ
ΠΑΝΟΥ ΒΙΓΛΑΡΗ	Η ΥΠΑΤΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΥΡΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ	Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΕΘΝΙΚΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΕΤΑΞΑ	ΜΗΝΥΜΑΤΑ

ΑΔΟΛΦΟΥ ΧΙΤΛΕΡ	ΔΑΝΤΣΙΧ
"	ΕΚΚΛΗΣΙ ΣΤΗ ΛΟΓΙΚΗ
ΓΙΟΖΕΦ ΓΚΑΪΜΠΕΛΣ	ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ ΘΕΩΡΙΑ - ΠΡΑΞΙΣ
Ι.ΦΟΝ ΡΙΜΠΕΝΤΡΟΠ	ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΥ
ΝΤΙΤΡΙΧ ΕΚΚΑΡΤ	ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ
ΑΝΤΡΕ ΛΕΦΕΒΡ	ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΩΝ ΑΡΙΩΝ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΑΝΙΑΤΗ	Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙ ΦΙΛ.ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ 25 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 112 - ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΦΛΩΡΙΝΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΣ
ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ